Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2434 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 3 martie 1957

În întîmpinarea Festivalului să înfrumusețăm orașele patriei

1 martie. Ziua mărțișorului, anul acesta purtînd subit o cușmă de zăpadă, a fost totuși în orașul Bacău înfiorată de o pornire primăvăratecă a inițiativei și entuziasmului tineretului din acest oraș moldovenesc. Mai de mult gîndită, inițiativa tinerilor din Bacău a căpătat în această zi conturul precis al unor planuri și al unei aprobări unanime.

„Se apropie cu pași repezi zilele mult așteptate ale celui de al șaselea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, pentru Pace și Prietenie, ce se va ține anul acesta la Moscova". Sînt chiar cuvintele de început ale unei chemări pe care tineretul din orașul Bacău o adresează tinerilor din toate orașele țării.

Care-i prima grijă a unui om care așteaptă o sărbătoare mare? Ținuta, hainele frumoase, curate, îngrijite. Gîndurile tineretului din orașul Bacău, grija sa se îndreaptă acum asupra hainelor de sărbătoare pe care va trebui să le îmbrace orașul lui natal la marea sărbătoare din vara anului acesta.

. . . .

In ziua de 1 martie în sala de ședințe a sfatului popular al orașului.

Pregătirea ofensivei

In jurul unei mese mari în formă de „U" s-au adunat la sfat reprezentanți ai tineretului din întreprinderile și instituțiile orașului Bacău, conducători de întreprinderi și instituții, oameni cu responsabilități gospodărești din oraș, activiști.

Se simțea în sală prezența unui fior al nerăbdării și fețe primăvăratece priveau cu ciudă fulgii de zăpadă pe care viscolul îi lipea de fereastră.

— Nu mai luați în seamă viscolul cînd v-ați prins de revere mărțișoarele! Curînd vom pune și primăvara să ne ajute la treaba pe care vrem s-o facem. Orașul nostru va trebui să-și schimbe fața...

Așadar începuse adunarea.

Vicepreședintele sfatului popular al orașului Bacău i-a asigurat din capul locului pe viitorii „croitori ai hainelor de sărbătoare pentru oraș" de sprijinul organului puterii locale

Rînd pe rînd, vorbitori ca Ion Florescu de la întreprinderile comunale, Arini Samson de la Depoul C.F.R., Sorin Gherguță de la Intreprinderea „Steaua Roșie" au propus direcții și obiective ale viitoarei ofensive.

Ofensivă în parcurile și grădinile orașului (mulți s-au angajat în numele colectivelor de tineri pe care le reprezentau să amenajeze cutare, sau cutare parc).

Ofensivă împotriva locurilor vitregite de umbra și frumusețea verde a copacilor.

Imaginația, bunul gust și simțul gospodăresc au fost puse aici serios la treabă și iată că cine a ascultat cu luare aminte tot ce s-a plănuit aici poate face de pe acum în închipuire o plimbare plăcută prin...

Bacăul din zilele Festivalului

In parcuri, un popor de flori și boschete te primește cu miresme, frumusețe și răcoare, pe alei drepte și umbroase. Fiecare cu farmecul și specificul său, parcurile „Gherăești", „Libertății", „Trandafirilor" te îmbie la odihnă și desfătare mai mult ca pînă acum; au altă înfățișare, mai ordonată, mai plină

Lozinci și firme luminoase seara.

Copacii văruiți, parcă îmbrăcați în pantaloni albi, arată mai plini de sănătate.

Panouri mari îți rețin atenția oferindu-ți ultimele noutăți de la Festival.

Și orașul tot e împînzit cu spații verzi.

Un cetățean aruncă neglijent un muc de țigară pe trotuar dar este văzut de un altul care se grăbește să-i atragă atenția:

— Se poate!?

— Scuzați — răspunde contravenientul. E greu să te obișnuiești dintr-o dată...

Și peste tot tronează o emoționantă atmosferă de sărbătoare.

La urmă, după ce ai cutreierat orașul, o oboseală trecătoare te fixează pe o bancă din parc. Deschizi ziarul, pe care l-ai cumpărat azi dimineață și începi să citești un articol al cărui titlu ți-a reținut de la început atenția. „Tineretul orașului Bacău și-a făcut cu prisosință datoria..."

Un epilog pentru tineretul celorlalte orașe

...e de prisos, deoarece e sigur că aceeași hotărîre îi animă pe toți și sîntem convinși că în coloanele ziarului nostru vom publica în scurt timp numeroase răspunsuri ale tineretului din alte orașe la chemarea tinerilor din Bacău.

M. CARANFIL

Un aspect din timpul consfătuirii

CHEMAREA

Comitetului Orășenesc U. T. M.-Bacău către toate organizațiile U.T.M. din țară

Se apropie cu pași repezi zilele mult așteptate ale celui de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, pentru Pace și Prietenie, ce se va ține anul acesta la Moscova.

Apropierea marii sărbători a tinereții ne face să ne gîndim la tot ce avem de făcut pentru a o întîmpina cu fapte, cu realizări tinerești care să ne facă cinste.

Noi, tineretul orașului Bacău, dorim să îmbrăcăm orașul nostru în haine sărbătorești și ne vom strădui cu toate forțele să-l îngrijim și să-l împodobim ca niciodată.

Sîntem convinși că de aceeași dorință sînt stăpîniți tinerii tuturor orașelor țării și de aceea noi chemăm la întrecere toate organizațiile U.T.M. din țară sub lozinca: „In cinstea Festivalului să înfrumusețăm orașele patriei".

Pînă la Festival noi ne propunem să realizăm 92.000 ore de muncă voluntară, la amenajări precum și curățiri de terenuri în parcurile și grădinile orașului, săpături pentru instalații de apă și canal, amenajări de noi solarii, plantarea a 1500 pomi, stropirea și văruirea copacilor, amenajarea ștrandului tineretului, plantări de flori etc.

Lucrările executate de noi prin muncă voluntară se vor evalua la suma de 170.000 lei, sumă ce va însemna tot atîtea economii din fondurile locale pentru întreținerea și înfrumusețarea orașului.

Pentru toate aceste acțiuni, noi ne-am întocmit un plan amănunțit a cărui îndeplinire va fi urmărită și sprijinită de comitetul orășenesc U.T.M. și de Sfatul Popular al orașului Bacău.

Comitetul orășenesc U.T.M. Bacău își propune să organizeze brigăzi și echipe cărora li se vor încredința fronturi de lucru.

Pentru urmărirea felului în care se desfășoară întrecerea ne propunem să introducem carnete de participanți la munca pentru înfrumusețarea orașului, carnete în care vor fi notate orele de muncă prestate. Celor fruntași li se vor înmîna invitații cu care să poată participa la diferite manifestări ce vor fi organizate cu prilejul Festivalului regional al tineretului.

Sîntem convinși că la chemarea noastră vor răspunde toți tinerii din orașele patriei.

Să facem ca orașele patriei să întîmpine Festivalul în cele mai frumoase haine de sărbătoare!

TINERETUL DIN ORAȘUL BACAU

Cu pași repezi se extinde inițiativa: LOTUL FESTIVALULUI

In ultima vreme, învățătorul Nicolae Butnaru, secretarul comitetului U.T.M. din comuna Bogdana, raionul Vaslui, nu și-a găsit astîmpăr.

A citit în ziare, a ascultat la radio despre pregătirile entuziaste pe care le fac tinerii din țara noastră în întîmpinarea celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova, iar gîndurile îi dau ocol năvalnic, tot învîrtindu-se în jurul unei întrebări: „Cum să întîmpine tineretul din comuna Bogdana mai bine măreţul eveniment de la Moscova..

„In ziua de 28 februarie, la amiază, după ce terminase lecțiile la școală, un grup de tineri din comună întrebau de el la poarta școlii. Aceștia îi aduceau secretarului o veste îmbucurătoare: din comuna Siliștea, raionul Lehliu, a pornit o înflăcărată chemare... Și în timp ce Nicolae Butnaru citea cu glas tare chemarea, rîndurile tipărite ale ziarului se împleteau cu gîndurile sale.

— Da, acum știm ce avem de făcut. Facem și noi un „Lot al Festivalului". Haideți, mergem la secretarul sfatului.

Ideea organizării unui „Lot al Festivalului" a stîrnit mare interes și în rîndurile celor de la sfat. S-a dezbătut aici, cel puțin, mai bine de o oră, căci treburile trebuiau rînduite gospodărește.

— Bine, tovarăși, dacă așa este dorința, iată: *vă punem la dispoziție trei hectare de pămînt* din tarlaua de la Suceveni, cel mai bun pămînt din rezervele noastre.

Pînă seara, vestea organizării unui „Lot al Festivalului" s-a răspîndit în toată comuna, iar cînd ... amurgului s-a atins la orizont, toți tinerii s-au adunat într-una din sălile de clasă ale școlii.

După discuții aprinse, după propunerile făcute de cei prezenți, s-a întocmit răspunsul lor la chemarea tinerilor din Siliștea.

Vocea tovarășului Nicolae Butnaru tremura de emoție. „Noi, tinerii țărani muncitori din comuna Bogdana, raionul Vaslui, am hotărît în adunarea noastră generală U.T.M., ca răspuns la chemarea tinerilor din Siliștea, să organizăm un „Lot al Festivalului" pe o suprafață de 3 ha. pe care să cultivăm porumb hibrid prin munca voluntară a tinerilor. Ne propunem următoarele obiective: *Să lucrăm acest pămînt în mod voluntar cu atelajele noastre; să asigurăm obținerea unei producții de 3.500 kg. la hectar.*

Tineretul din comuna noastră va forma o brigadă compusă din trei echipe, conduse de Nicolae Jitaru, Vasile Palicī și Vasile Chervase. *Pînă la începerea arăturilor vom căra pe lot 25 tone gunoi de grajd, vom strînge cantitatea de semințe necesare de la fiecare tînăr, pe care o vom schimba cu sămînță hibridă de la G.A.S.-Laza.*

Tovarășul Vasile Chervase, tehnician agronom, va ține în fața tinerilor două conferințe pe tema cultivării porumbului hibrid.

Intreaga cantitate de porumb boabe o vom preda organelor de stat cu sarcini de achiziție, iar suma provenită o vom vărsa în fondul Festivalului".

Cu mult entuziasm, tinerii prezenți au aprobat angajamentul. In următoarele zile ei vor porni la treabă.

I. AGHINEI

Succese ale muncitorilor MINERI

In primele două luni ale anului minerii patriei noastre au depășit planul de producție la cărbune pe întreaga țară cu aproape 2 la sută. Muncind cu abnegație ei au scos la suprafață în această perioadă cu circa 77.000 tone mai mult cărbune decît în perioada corespunzătoare a anului trecut.

Succesele lor se datoresc unei mai bune organizări a locului de muncă și folosirii mai raționale a utilajului.

Fruntași în lupta pentru mai mult cărbune sînt minerii Trustului minier „Muntenia" care în luna februarie și-au întrecut sarcinile de plan la lignit cu 1.785 tone.

In fruntea minerilor din Valea Jiului sînt cei de la Uricani, Vulcan și Petrila.

Succese de seamă au obținut și minerii din sectorul minereurilor feroase. Planul de producție pe întreaga țară a fost depășit în luna februarie cu 4 la sută la minereurile de fier și cu 10 la sută la minereurile de mangan. Cele mai mari realizări au obținut minerii de la Teliu care în luna februarie au dat peste plan 1.290 tone de minereu de fier și cei din bazinul carbonifer Vatra Dornei care în aceeași perioadă și-au întrecut sarcinile de producție cu 1.617 tone minereu de mangan.

(Agerpres)

Laminorul de la Roman

Lucrările de pe șantierul laminorului de țevi de la Roman progresează pe fiecare zi. In hale spațioase se montează agregate dintre cele mai moderne. In hala nr. 3 de pildă echipa condusă de Teodor Hangerluc execută lucrările de finisare a laminorului „Duo". In fotografie: Aspect din hala nr. 3.

Foto: AGERPRES

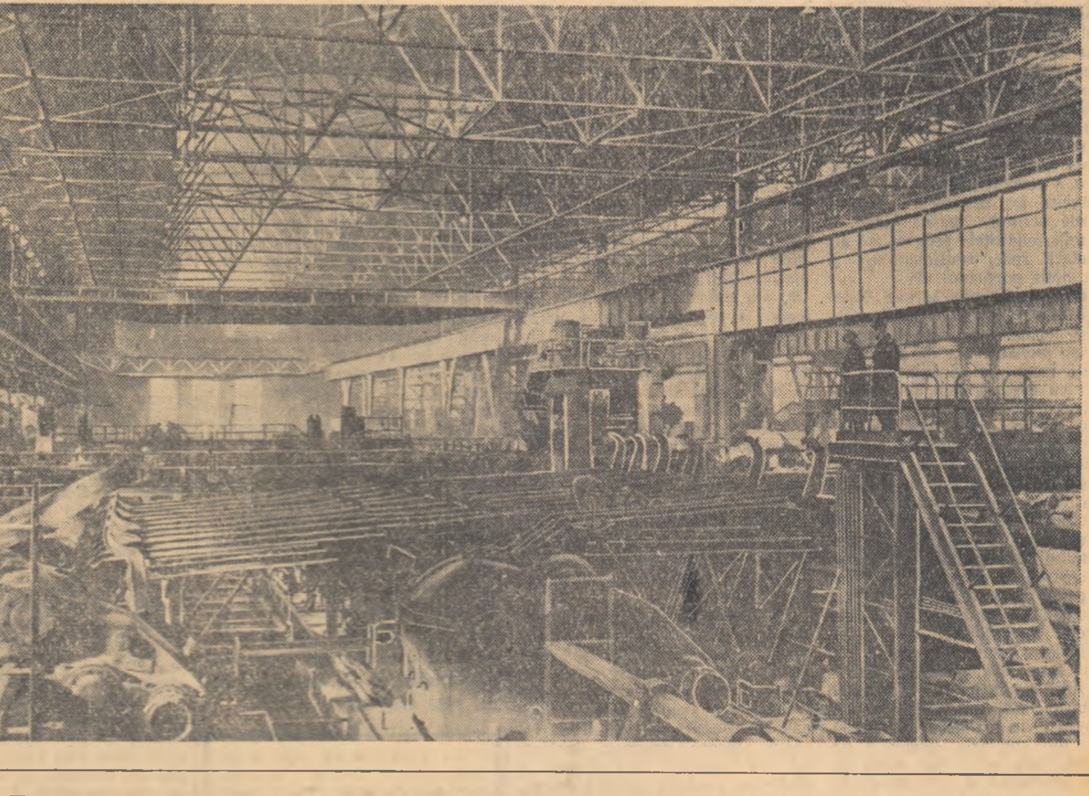

CU PRIVIRE LA INCHEIEREA situațiilor școlare

Instrucțiunile Ministerului Invățămîntului

● Zilele acestea Ministerul Invățămîntului a elaborat instrucțiuni cu privire la încheierea situațiilor școlare trimestriale și anuale și examenele la școlile de cultură generală — cursuri de zi și serale.

Instrucțiunile conțin normele de încheiere a situațiilor școlare trimestriale și anuale, normele privitoare la examenele de absolvire și maturitate, măsuri în legătură cu reînscrierile, acordarea distincțiilor și serbarea de sfîrșit de an, organizarea practicii, a excursiilor în producție și a activității social-obștești obligatorii. Prin noile instrucțiuni, toate problemele care se referă la încheierea situației școlare, înscrieri și amînări de examene, reexaminări etc. se rezolvă prin direcțiile unităților de învățămînt și secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare a căror competență s-a lărgit.

● In capitolul „Situațiile școlare trimestriale și anuale" se arată printre altele că notarea cunoștințelor se face cu note de la „10" la „1", nota „5" fiind nota minimă de promovare.

Notarea elevilor cu note de la „10" la „1" se aplică începînd cu anul școlar 1957/1958.

Situația școlară trimestrială la fiecare obiect se exprimă prin note începînd de la „10" la „1" și nu se calculează aritmetic pentru a da posibilitate învățătorului și profesorului să aprecieze cît mai just cunoștințele reale ale elevului și eforturile făcute de acesta în ultima perioadă a trimestrului.

Media anuală a fiecărui obiect se stabilește de învățător sau de profesorul de specialitate pe baza mediilor trimestriale și împărțind suma rezultată la 3. In caz de recapitulare a întregii materii se va ține seama de felul cum stăpînește elevul întreaga materie.

In anul școlar 1956/1957 se menține notarea cunoștințelor elevilor cu note de la „5" la „1" și sistemul de încheiere a mediilor trimestriale și anuale de pînă acum.

● In legătură cu examenele de corigență se arată printre altele că se consideră promovați la examenele de corigență sau la examenele amînate elevii care obțin la fiecare obiect în parte cel puțin media „6", ceea ce înseamnă că au răspuns pe deplin satisfăcător la examen.

Elevii care obțin la examenele de corigență sau amînare media „5" chiar la un singur obiect, cît și cei care nu s-au prezentat la aceste examene și nu au avut aprobarea prealabilă în acest sens din partea direcției școlii, sînt declarați repetenți.

Elevii corigenți sau amînați care nu se prezintă la examen, avînd aprobarea prealabilă pentru aceasta a direcției școlii, dau examenul de corigență sau examenul amînat la data stabilită de școală, dar nu mai tîrziu de trei luni de la data stabilită de dispozițiile în vigoare pentru examenele de corigență.

● Instrucțiunile Ministerului Invățămîntului prevăd că în învățămîntul de cultură generală — cursuri de zi și serale — se dau următoarele examene:

— examen pentru absolvirea clasei a IV-a;

— examen pentru absolvirea clasei a VII-a;

— examen de maturitate după clasa a XI-a.

La celelalte clase nu se mai dă examen. Se dau însă lucrări scrise de sinteză trimestriale care consti-

(Continuare în pag. 3-a)

Noi mărfuri din import

Alături de mărfurile produse de industria noastră unitățile comerțului de stat au pus în vînzare mărfuri dintre cele mai variate

Se vînd mari cantități de stofe și alte țesături în culori și sortimente diferite, din lînă, bumbac și mătase importate din Uniunea Sovietică, R. Cehoslovacă, R. P. Polonă, R. P. Ungară și R. P. Bulgaria. Magazinele textile expun o mare varietate de mătăsuri chinezești: mătase naturală pentru lingerie, șantung, mătase de China, imprimată și uni, crep-saten, tafta brocată și uni, buret. Magazinele de specialitate vînd haine de blană importate din R.P. Bulgaria și mantale de ploaie importate din R.D. Germană. Cumpărătorii găsesc în magazine încălțăminte din piele și cauciuc importată din R. Cehoslovacă și R.P. Polonă, piele și talpă din R.P. Bulgaria. Instrumentele muzicale cehoslovace, aparatele de filmat și fotografiat importate din R.D. Germană sînt de asemenea mult cerute de cumpărători. Prin magazine se vînd de asemenea articole de fierărie, vase emailate și hîrtie fotografică importate din R.P. Ungară, articole de porțelan și cristal din R.P. Polonă etc.

Din Uniunea Sovietică și R.D. Germană sînt puse în vînzare turisme, motociclete, biciclete, aparate de radio și lămpi de radio, articole electrotehnice, ceasuri de mînă și deșteptătoare. De curînd s-au pus în vînzare și primele televizoare importate din Uniunea Sovietică.

(Agerpres)

Citiți în pag. IV-a:

Pagina noastră specială

CUPRINZIND PRIMA ETAPĂ A CONCURSULUI GHICITOARE

FOILETON

În așteptarea inspecției

— Copii, mîine avem inspecție—spuse profesoara în sfîrșitul orei— trebuie să fiți foarte cuminți! Toată lumea vine cu costumașul curat, fetele cu fundă mare, albă și să nu prind pe unul că e cu cărțile îmbrăcate că e vai de el! Pe urmă, disciplina. Nu înțeleg cum puteți fi atît de gălăgioși! Mîine să nu mai prind pe nimeni pe culoare. Toată lumea stă afară, în curte, și să nu se audă nici musca!

In liniște voi nu vă puteți juca? Cînd intrați în clasă, vă ștergeți bine pe picioare și să nu mai țopăiți așa, că nu știu ce am să vă fac! Iar în bănci, v-am spus cum să stați: Cu mîinile la spate și cînd vi se pune o întrebare, ridică toată lumea mîna. N-o să vă întrebe pe toți. Și să dea sfîntul să se bîlbîie vreunul, că îl las repetent, auziți? N-are nici un rost să vă intimidați. Aveți curaj că n-o să vă taie nimeni capul. Dar nici să vă apucați să vă lungiți la nesfîrșire; dacă o să vă întrebe bunăoară de Ștefan cel Mare voi să nu începeți de la Alexandru cel Bun și să vă opriți tocmai cine știe unde! Că sînt și din ăștia destui, slavă domnului, și faceți apoi niște greșeli de nu le mai descurcă nici Ministerul. Așa dar, să recapitulăm: costumașe, liniște desăvîrșită, curățenie, mîinile la spate și curaj!

Cu acestea, copiii ieșiră în recreație dar profesoara amintindu-și de ceva, ieși repede după ei și chemă cîțiva pe nume:

— Voi nu prea vă ocupați de gazeta de perete! le spuse ea. După masă veți rămîne aici s-o puneți la punct. E clar? Vedeți c-o să spargeți geamul tocmai acum! strigă ea apoi unor copii care începuseră să se joace cu o minge de tenis de masă.

Ca niciodată, în afară de cei cu mingea de tenis de masă nici un copil nu se mai juca. Fiecare își făcea socotelile lui. Micuța Gabriela trebuia să-și facă rost de fundă. Avea ea una dar nu era nici albă și nici mare. Victoraș, un copil grăsuț, care îi învățase pe toți băieții din clasă cum se joacă „de-a aviația cu reacție", stătea acum lîngă zid, gîndindu-se cu emoție la Ștefan cel Mare. Dar cel mai îngrijorat părea un copil care n-avea costumaș. Acasă nici n-a vrut să mănînce pînă ce tatăl său nu i-a promis că merge cu el după amiază la magazin.

A doua zi toți copiii aveau o înfățișare sărbătorească. Și școala arăta parcă altfel. Curtea acum era curată, nici o hîrtiuță nu se mai foia peste pietre, iar pe culuoarele care sticleau de curățenie, stăteau din loc în loc femei de serviciu, ca într-o gardă de onoare.

— Liniște, copii! Ssst! spuneau ele făcînd să plutească peste tot un sîsîit prelung care dădea sălii o atmosferă de sobrietate.

Micuța Gabriela își făcuse rost de fundă, dar parcă nu se simțea în apele sale. La început nu-i fusese teamă de inspecție. Azi noapte visase însă că era la școală și venise inspectorul. Era un om înalt, care în loc de ochelari purta la ochi două țevi lungi cu care se uita în capul fiecărui copil.

— Ce știți despre Ștefan cel Mare? întreba el și în clipa aceea adăuga la țevi un motoraș care sforăia. „Cît de bine era pînă acum, fără inspecția asta" gîndi Gabriela uitînd să se mai șteargă pe picioare.

— Inapoi! — strigă una dintre femei și ea tresări.

In clasă copiii au delegat pe unul dintre ei să stea tot timpul la ușă și să se uite prin crăpătură pînă vine inspectorul. Uitînd probabil de misiunea lui, ușa se deschise fără veste și în clasă își făcu apariția un bărbat în manta, însoțit de directoare. Mirați, copiii se ridicară deodată și ducînd mîinile la spate strigară:

— Bună dimineața! Directoarea le făcu semn cu mîna să stea jos și spuse omului în manta: „Uite, aici vrem s-o instalăm!" Gabriela crezu că e vorba de mașinăria pentru țevile din vis, dar mai pe urmă cînd același om ieși și intră aducînd în clasă o tablă nouă, dîndu-și seama că un inspector nu poate veni cu o tablă în spate, respiră ușurată.

Curînd veni și profesoara.

— Copii, le spuse ea, inspecția s-a amînat. Nu se știe cînd vine, noi trebuie să așteptăm însă în fiecare zi. Ați înțeles?

— Da, răspunseră copiii fără entuziasm.

Urmară zile de încordare. In fiecare dimineață copiii se rînduiau să stea la ușă, să afle cînd vine inspecția. Gabriela și-a mai cumpărat o fundă, de rezervă, iar Victoraș care venea la școală cu tramvaiul se uita la fiecare om, cu multă atenție, închipuindu-și-l ca inspector. „Acela de colo mi-ar plăcea, are față blajină, gîndea el.

Trecuse o săptămînă și nu s-a întîmplat nimic deosebit. Copiii ar fi uitat poate de apăsătorul eveniment, dar profesoara le amintea mereu cele cinci principii ale inspecției și ei simțeau cu fiecare clipă că acum, acum trebuie să vină, așa cum în zilele cu căldură mare prevezi venirea ploii. Și iată că într-o dimineață gheața s-a spart. In timpul recreației, în clasă, intră un tînăr care purta cu el un aparat necunoscut de copii. Il așeză pe catedră și scoțîndu-și din buzunar un bloc-notes de toată frumusețea, începu să se plimbe printre bănci. Copiii îl priveau întorcîndu-și capul, stînd însă tot timpul cu mîinile la spate, numai Gabriela nu-și lua ochii de la aparat. Și nici acum nu știe cum de s-a ridicat și l-a întrebat pe necunoscut: „Tovarășe inspector, aveți într-adevăr țevi acolo?" și a rămas în picioare cu fața atît de mirată că toată clasa a pufnit în rîs.

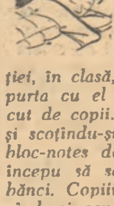

Așa a aflat reporterul întîmplarea ce v-o povestesc.

★

Procedeul acesta în care copiii sînt anunțați cu săptămîni de zile înainte că vor avea inspecție, creîndu-se o atmosferă de încordare continuă, se întîlnește în mai multe școli. La unii profesori el a devenit chiar o obișnuință. Acum cîteva zile în Școala de 7 ani nr. 178 din București domnea o stare asemănătoare cu cea descrisă mai sus. Și e de la sine înțeles că așteptarea cu teamă, clipă de clipă, a unui inspector care nu se știe de unde vine, răpește tot entuziasmul copiilor și dăunează învățăturii.

V. BARAN

Marele scriitor rus N. V. Gogol

(1809 – 1852)

Tatiana Alexeeva
candidat în ştiinţe filologice

Nikolai Vasilievici Gogol a fost unul dintre acei scriitori care au adus un uriaş aport la dezvoltarea culturii ruse şi mondiale. Maestru inspirat al cuvîntului poetic, el a creat opere geniale care au cucerit pe cititori prin adîncimea şi realismul lor, prin uriaşa forţă de generalizare creatoare a fenomenelor vieţii, prin strălucita lor măiestrie artistică. Marele scriitor realist Gogol a oglindit tendinţele progresiste ale societăţii ruse, sentimentele şi năzuinţele poporului său.

In epoca tiraniei ţarului Nicolae I şi a reacţiunii feudale, Gogol a demascat tot ce era întunecat şi monstruos în realitatea care-l înconjura. Scriitorul a ridicat cu curaj glasul său, glasul unui protest puternic împotriva vieţii de rob, împotriva nedreptăţii sociale. Insufleţit de o dragoste fierbinte faţă de patrie şi popor, Gogol a supus unei critici ascuţite clasele stăpînitoare ale societăţii ruse. El i-a înfierat pe „stăpînii vieţii" supunîndu-i sarcasmului său necruţător. Totodată scriitorul a prezentat în culori vii pe eroii populari, frumuseţea structurii lor sufleteşti, măreţia faptelor lor istorice.

Nikolai Gogol s-a născut în satul Sorocinţi, gubernia Poltava. Anii copilăriei şi i-a petrecut pe moşia tatălui său, în satul Vasilievka, în judeţul Mirgorod. Incă din copilărie, Gogol a cunoscut viaţa poporului, viaţa satului ucrainean, a îndrăgit poveştile, cîntecele, datinile ucrainene. In 1828, Gogol termină gimnaziul şi la începutul anului 1829 pleacă să lucreze la Petersburg unde intră ca mic funcţionar într-un departament de stat. Aceasta a fost o vreme de aspre privaţiuni pentru Gogol. El a simţit pe umerii săi viaţa amară a funcţionarului sărac. In schimb, slujba aceasta i-a oferit o sursă bogată de observaţii asupra vieţii funcţionărimii.

Cartea care l-a făcut cunoscut pe Gogol a fost „Serile în sat la Dikanka". Ucraina înfăţişată de Gogol în „Serile în sat la Dikanka" a fost pentru prima oară prezentată cititorului cu deplinul ei farmec, cu frumuseţea şi bogăţia naturii sale, cu particularităţile naţionale ale poporului său. Poezia naturii în operele lui Gogol se împleteşte cu reprezentarea poetică a omului. Poporul apare în nuvelele lui Gogol ca un purtător al luminii care nu poate să fie sugrumat şi distrus de realitatea feudală.

După apariţia „Serilor în sat la Dikanka" Gogol se apucă cu însufleţire de munca literară, pregăteşte pentru tipar o serie de nuvele şi articole, care au compus mai tîrziu culegerile „Mirgorod" şi „Arabescuri" publicate în 1835.

Dacă în „Serile" Gogol privea adesea viaţa prin prizma romantismului popular, prelucrînd poetic datinile populare, astfel de povestiri din ciclul „Mirgorod" ca „Moşieri de altădată" şi „Cum s-a certat Ivan Ivanovici cu Ivan Nikiforovici" dovedeau interesul scriitorului faţă de laturile negative ale realităţii, orientarea sa către descrierea realistă a vieţii nobilimii latifundiare în tot adevărul ei grosolan şi neatrăgător. Goliciunea, mărginirea, lipsa de conţinut a vieţii moşierilor din lumea veche este subliniată de Gogol în trăsăturile ei cele mai tipice.

Măreţia şi forţa uriaşă a poporului au fost arătate de scriitor în nuvela sa istorică „Taras Bulba" tipărită pentru întîia oară în ciclul „Mirgorod".

In „Taras Bulba" Gogol zugrăveşte lupta eroică a poporului ucrainean pentru independenţa sa naţională, luptă care a durat cîteva veacuri. In această luptă cu feudalii polonezi şi cu hanii tătari care se străduiau să subjuge poporul ucrainean iubitor de libertate, s-au format puternice caractere eroice, s-a născut simţămîntul cu adevărat patriotic, s-a cimentat prietenia frăţească a popoarelor rus şi ucrainean. In chipul lui Taras, al fiului său Ostap şi ale altor cazaci din Zaporojie, Gogol afirmă ceea ce e minunat şi eroic în caracterul naţional al popoarelor rus şi ucrainean: hotărîrea, bărbăţia, devotamentul faţă de patrie, dragostea de libertate, eroismul în luptă, spiritul de dreptate, demnitatea. Taras Bulba exprimă tendinţa poporului ucrainean către unitatea cu marele popor frate rus, unitate în care poporul ucrainean vedea singurul mijloc de salvare.

In Taras Bulba, Gogol zugrăveşte o natură bogată şi complexă. Taras posedă o puternică forţă vitală, o energie ce nu poate fi îngrădită, el are o concepţie clară asupra scopului propus şi totodată, o atitudine deschisă, sinceră, dragoste fierbinte faţă de tovarăşii săi. Gogol a creat un caracter colorat, înzestrat cu trăsături vii şi veridice.

In „Povestiri din Petersburg" („Nevski Prospekt", „Portretul", „Însemnările unui nebun", „Nasul", „Mantaua" şi altele) Gogol apare ca un scriitor umanist care protestează împotriva asupririi şi lipsei de drepturi a omului mărunt şi demască asprele contradicţii sociale ale vremii: samavolnicia celor puternici şi jalnica existenţă lipsită de drepturi a oamenilor care muncesc.

Ca autor al „Povestirilor din Petersburg" Gogol a creat un gen aparte al nuvelei realiste ruse.

In creaţia lui Gogol, un loc de seamă îl ocupă dramaturgia. In comediile sale, Gogol se relevă ca un continuator al marilor tradiţii ale dramaturgiei ruse progresiste şi realiste a lui Fonvizin, Griboedov, Puşkin. Făcînd un nou pas pe drumul apropierii teatrului de viaţă, el a devenit unul din întemeietorii dramaturgiei realiste ruse.

Comedia „Revizorul" este punctul culminant al creaţiei dramatice a lui Gogol, atît prin bogăţia şi profunzimea ideilor sale, cît şi prin măiestria artistică genială cu care e realizată.

Prezentînd tabloul Rusiei birocratico-funcţionăreşti el a dezvăluit, în acelaşi timp, conţinutul reacţionar al orînduirii moşiereşti feudale, a îndemnat la ură împotriva nimicniciei, fărîmiciei şi aviditătii reprezentanţilor ei.

Prin chipurile monstruoase ale funcţionarilor provinciali Gogol demască trăsăturile respingătoare ale orînduirii feudale, dezvăluind aspectele ei cele mai murdare.

In 1842 a ieşit de sub tipar primul volum al cărţii „Suflete moarte". „Sufletele moarte" au zdruncinat întreaga Rusie", — a scris încă în timpul vieţii lui Gogol, A. M. Herzen. Partea înaintată a societăţii ruse a primit această carte cu entuziasm, cercurile reacţionare care s-au recunoscut în diversele personaje ale cărţii au condamnat cu asprime pe scriitor.

In „Suflete moarte", mai mult decît în „Revizorul", Gogol a prezentat un tablou necruţător, nimicitor al societăţii feudale, al profundei descompuneri morale şi destrămării sufleteşti a reprezentanţilor clasei stăpînitoare.

In „Suflete moarte" Gogol a intrat în luptă cu cel mai mare duşman al poporului rus — feudalismul — şi cu manifestările sale multilaterale în viaţa socială şi spirituală a Rusiei

In epoca sovietică, operele lui Gogol au devenit un bun al maselor de milioane de oameni ai muncii şi au fost traduse în toate limbile popoarelor Uniunii Sovietice. Operele scriitorului au fost purificate de acele denaturări introduse în ele de cenzura ţaristă.

Literatura sovietică datorează mult lui Gogol. Marele scriitor realist a dat un exemplu de reflectare profundă şi veridică a vieţii, de zugrăvire a unor caractere tipice. Excepţional maestru al cuvîntului, minunat cunoscător al limbii ruse, Gogol a transmis scriitorilor sovietici marea bogăţie a coloritului limbii sale, expresivitatea şi pitorescul manierei sale artistice.

La grădiniţa de copii a întreprinderii „Pavel Tcacenco" din Capitală a luat fiinţă un colţ viu al naturii. Aici copiii învaţă să cunoască şi să îngrijească plantele, păsările şi animalele. Acest colţ viu a fost premiat pe raion.

In fotografie: un aspect din colţul viu al grădiniţei de copii.

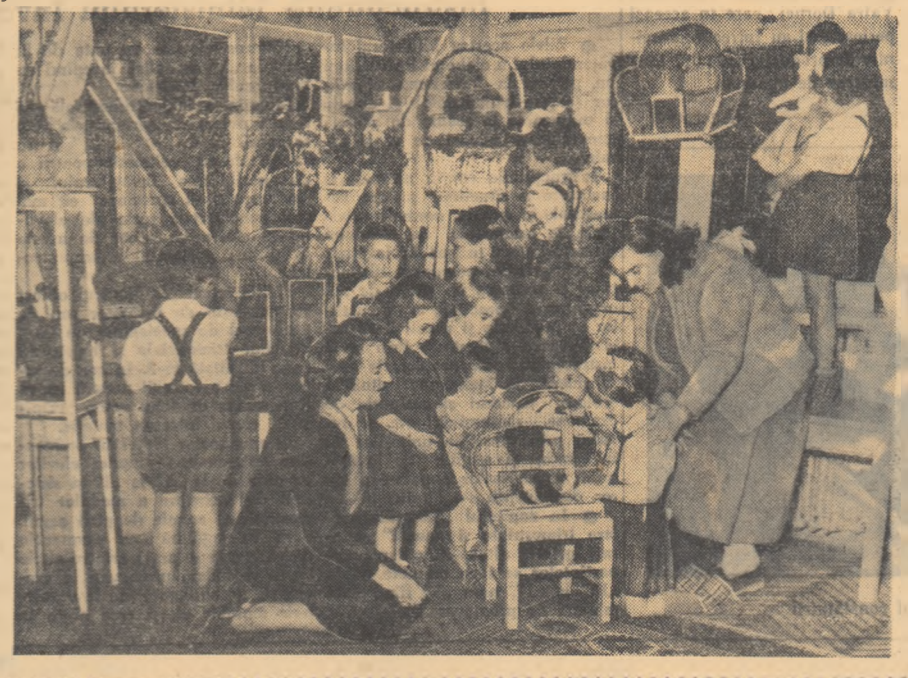

La Institutul agronomic din Iaşi, înfiinţat în ultimii ani, s-a dat de curînd în folosinţă o aulă cu o capacitate de peste 700 locuri precum şi două cămine în care locuiesc 560 de studenţi.

In fotografie: laboratorul de mecanizare şi electrificare a agriculturii, unde studenţii din anul I al Facultăţii agrotehnice studiază sub îndrumarea asistentului Simion Garici, funcţionarea tractorului cehoslovac „Robot".

Foto: AGERPRES

DIN CRONICA ANULUI 1907

Femeia din mulţimea răsculaţilor...

Abia se luminase de ziuă, cînd oamenii din satele Laloşului de pe Valea Oltetului începuseră să forfotească. Se strigau la poartă, adunîndu-se în grupuri. Unii chibzuiau în taină arătînd cu mîna din cînd în cînd, spre conacele boiereşti, iar alţii — gălăgioşi de parcă se certau, îşi trăgeau cuşmele nerăbdători pe ceafă şi, rezemaţi în bîte înjurau cît li ţineau gura.

Maria Tănăsoiu, o tînără voinică, cu părul negru şi ochi căprui, îşi adormea grăbită băieţelul, mişcînd cadenţat copaia lîngă sobă. Gîndurile îi zburau undeva, departe, într-o cazarma, la bărbatul ei. Avea inima grea ca o piatră. De cu seară, cînd se întunecase, ieşise grăbită din casă, strigată în gura mare de o vecină, se urcase pe un gard şi cu ochii mari, privise pîlpîirile roşii ale flăcărilor. Departe la răsărit, cerul parcă se aprinsese.

Sunase ceasul răzbunării. De la Flămînzi din Meleşeva, vapaia lui 1907 se întindea. Revolta începea acum şi în Laloşu. Oamenii au ieşit în drum, apoi au pornit.

Femeia a aruncat grăbită o basma peste faţa copilului adormit. Apoi a plecat.

In drum spre casa boierului Corniţă Băbeanu, convoiul s-a îngroşat. Erau ţărani înarmaţi cu bîte, coase şi securi şi aveau în ochi priviri scinteietoare. Aveau căciulile sparte pe cap şi erau îmbrăcaţi cu mintene flenţuite. Maria Tănăsoiu mergea înainte.

Răsculaţii s-au repezit apoi la conacul boierului Haralambie Davidescu. Au luat casa de bani, s-au urcat pe acoperiş, în pătule şi magazii. Au împărţit între ei bunurile. O trăsură cu un domn ferchezuit, însoţit de doi jandarmi, s-a oprit însă în faţa conacului. Era Iliuţă Pleşoianu, subprefectul de Vîlcea. Venise să oprească pe răsculaţi şi să apere averea boierilor. S-a întîmplat însă cu totul altfel. Ţăranii răsculaţi n-aveau timp de tocmeli şi nici să asculte poveşti. Cum l-au văzut, s-au apropiat de trăsură, au dezarmat pe cei doi jandarmi, iar pe „dumnealui" l-au tras jos din trăsură. Maria Tănăsoiu s-a oprit cîteva clipe în faţa lui. Fulgerîndu-l cu privirea i-a îndesat în mînă o secure.

— Ţine-o! Loveşte cu mîna ta în averea boierească!

Subprefectul s-a tras înapoi înspăimîntat.

— Nu vrei?... nu vrei? a răcnit femeia şi zmulgînd un par de la un gard l-a plezmit de cîteva ori, aşa, să ţină minte toată viaţa. Subprefectul a scăpat cu fuga.

A venit apoi armata. Maria Tănăsoiu a plecat acasă — lăsase copilul singur. Oamenii s-au împrăştiat, care pe unde au văzut cu ochii.

Mai tîrziu a venit după ea, acasă, vătăşelul satului, trimis de primar.

— Marie, haj la primărie, te cheamă!

S-a dus. Acolo fuseseră aduşi mulţi ţărani. In satul Romanaţi i-au legat. Au legat-o şi pe Maria Tănăsoiu. I-au legat mîinile de coada unui cal. Tîrîtă cu picioarele goale prin zăpadă, cu dinţii încleştaţi, bătută la sînge — aşa a făcut drumul pînă la primăria din Laloşu. Pe mulţi dintre cei arestaţi i-au împuşcat pe drum, lăsîndu-i în şanţurile şoselei. Pe cei rămaşi în viaţă i-au pornit mai apoi la Balceşti. Aici alte chinuri, alte bătăi. Comandantul companiei de călăraşi a dat un ordin. Şirul celor încătuşaţi a prins să se mişte între baionete către marginea comunei. Se săpaseră acolo şanţuri. Cîteva clipe numai şi corpurile acestea însingerate ale unor oameni necăjiţi, ce-şi ceruseră dreptul la viaţă aveau să se prăbuşească.

Maria Tănăsoiu şi-a amintit de băiat. A ridicat privirea. Deasupra se roteau croncănind un cîrd de corbi. Căpitanul a ridicat puşca. I-a privit cîteva clipe, dar n-a tras. Cineva i-a adus în grabă o hîrtie. Pasă-mi-te o telegramă sau un ordin. A citit-o atent cu un aer grav. A lăsat apoi puşca jos.

— Nu vă mai împuşc, s-a adresat el celor însingerati. Nevasta mi-a născut un copil...

Aşa au scăpat bieţii oameni, aşa a scăpat cu viaţă mama băieţaşului adormit. Au fost trimişi mai întîi la Drăgăşani, iar apoi la Rîmnicu Vîlcea la închisoare, unde au stat pînă în vară, în iunie.

★

Maria Tănăsoiu este astăzi trecută de 70 de ani, dar a parcurs în ultima vreme sute de kilometri prin regiunea Craiova. O „Skodiţă" o duce din fabrică în fabrică, din şcoală în şcoală. Povesteşte. Tinerii o înconjoară cu dragoste, îi pun întrebări, o ascultă.

PETRE MARIN

★ PE SCURT ★ PE SCURT ★ PE SCURT ★ PE SCURT ★

ACTUALITATEA

Noi medicamente

La curînd se vor pune în vînzare noi medicamente:

Hepavit 12, care este un extras de ficat concentrat, avînd şi vitamina B 12 titrată, din care conţine 10 gama pe cm.

Complex B sub formă de fiole, conţinînd 4 din factorii B (B_1, B_2, B_6 şi P.P.) este un produs indicat în tulburări ale sistemului nervos, tulburări de rezorbţie, afecţiuni dermice, cînd acestea sînt datorite unei hipovitaminoze sau avitaminoze B.

Pentru tratamentul viermilor intestinali va intra în producţie la Fabrica nr. 6 un nou produs de hidrat de piperazină sub formă de sirop. Piperazina şi derivaţii ei sînt consideraţi ca agenţii chimici cei mai activi, îndeosebi în contra oxiurilor (viermişori albi, frecvenţi la copii).

Tot la Fabrica nr. 6, s-a trecut de la foliculină extrasă la dihidrofoliculină, sub formă de soluţie, care va putea fi administrată în picături.

De asemenea, fabrica a obţinut Benzoat de dihidrofoliculină în stare pură. Produsul a fost experimentat şi aprobat de Sfatul Medical Ştiinţific, urmînd să fie pus spre vînzare sub formă de fiole a 10.000 şi 50.000 unităţi, sub denumirea de foliculină B.

Apă potabilă în plină stepă

Muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Cocargeaua, regiunea Constanţa, au săpat în plină stepă la secţia „Bărăganul" un puţ la o adîncime de 70 metri, rezolvînd astfel una din cele mai importante probleme pentru această gospodărie — aprovizionarea cu apă potabilă. Puţul are un debit de 10.000 litri de apă pe oră şi va putea adăpa toate animalele gospodăriei. In acelaşi timp el permite irigarea a 10-15 hectare.

ACUM, IARNA: salată şi ceapă verde

Deşi zăpada din ultimele zile ne-a reamintit că ne aflăm încă în iarnă, oamenii au început să se gîndească la primăvară şi, bineînţeles, la „trufandale".

La G.A.S.-Săcueni s-au obţinut produse primăvăratice şi în timpul iernii. De bună seamă, că aceasta nu s-a putut întîmpla decît la adăpostul sticlei cu care au fost acoperite serele. Iată de pildă, în fotografia nr. 1, pe surorile Ecaterina şi Ana Arkoşi împreună cu Vera Ignatz, tinerele ce s-au îngrijit toată iarna de ceapa şi salata verde cultivată pe cei 72 de metri pătraţi de seră. Ele au început să care răsadurile afară, la paturile calde.

De cîteva zile, Ioan Megyeri şi tinerele Ilona Toth, Ecaterina Roşca şi Irma Arpad au început amenajarea acestor răsadniţe acoperite (fotografia nr. 2). In curînd de pe teremul amenajat la centrul G.A.S.-Săcueni vor pleca spre pieţele Oradiei primele trufandale: salată şi ceapă verde.

Foto: E. POPPER

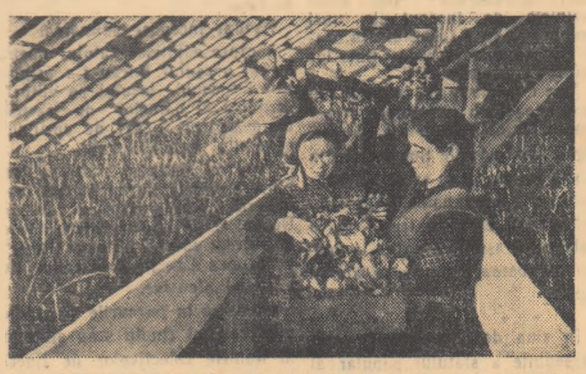

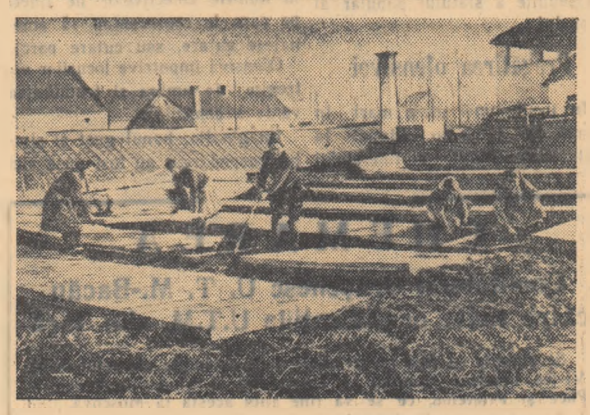

La Vatra Dornei pregătiri pentru sezonul de primăvară şi vară

(De la corespondentul nostru).

In staţiunea balneo-climaterică Vatra Dornei, în tot cursul anului sosesc din toate colţurile ţării oameni ai muncii. La această staţiune sînt asigurate condiţii bune pentru tratarea unor boli cum ar fi cele de inimă. In fiecare an creşte numărul vizitatorilor acestei staţiuni. In luna ianuarie, de pildă, au venit în staţiune un număr de 580 oameni ai muncii, cu 200 în plus, faţă de luna ianuarie a anului 1956. In luna februarie i-am găsit aici pe Buda Gheorghe, tînăr tractorist de prin părţile Timişoarei, Elena Horvat, textilistă din Sfîntu Gheorghe, Sarcoze Emeric, funcţionar la U.R.C.M.-Cluj şi alţii. Tites Constantin, lucrător la O.C.L.-Bîrlad, vine pentru a treia oară în staţiune şi mărturiseşte că există aici o îngrijire deosebită şi condiţii excelente pentru a se însănătoşi pe deplin.

Conducerea staţiunii a luat încă de pe acum o serie de măsuri pentru a ofera condiţii mai bune în sezonul de primăvară şi vară. Toate vilele staţiunii au început să fie înfrumuseţate. Capacitatea staţiunii se va mări cu încă 50 paturi, prin amenajarea unor blocuri mai încăpătoare.

Faţă de anul trecut va creşte capacitatea instalaţiilor de „nămoloterapie" şi „hidroterapie" necesare pentru tratarea bolnavilor.

In afară de aceste măsuri pentru sezonul de primăvară şi vară, acei care vor veni în staţiunea Vatra Dornei vor avea surpriza de a admira parcul înfrumuseţat prin pietruirea aleilor. De asemenea se vor face plantări de pomi şi flori. In această direcţie întreprinderea horticolă a elaborat un plan bine chibzuit, ţinînd seamă de necesităţi ca şi de propunerile venite din rîndul unor vizitatori.

In timpul şederii în staţiune, oamenii muncii vor avea posibilitatea de a participa la concerte şi spectacole de teatru. In acest scop s-au încheiat contracte cu diverse formaţiuni artistice din regiune şi din ţară.

In bibliotecă se găsesc mii de cărţi în multe limbi.

Condiţiile existente în staţiunea balneo-climaterică Vatra Dornei şi măsurile care se iau vor face ca în sezonul de primăvară şi vară oamenii muncii să se odihnească şi să se întremeze aici.

Pentru combaterea huliganismului

In scopul de a contribui la procesul multilateral al educaţiei tineretului şi al formării în rîndurile acestuia a unei opinii publice ferme, bine orientate şi combative, Procuratura Generală a R.P.R. a indicat organelor sale în subordine să iniţieze acţiuni propagandistice care să ajute la formarea unor atitudini sănătoase, cinstite şi civilizate.

Pe această linie, cu sprijinul şi îndrumarea comitetelor raionale de partid şi U.T.M. respective, Procuratura raionului Stalin a iniţiat un ciclu de conferinţe privitoare la prevenirea şi combaterea huliganismului, conferinţe care să fie ţinute în unităţile care au un mai mare procent de tineri.

Ieri, sîmbătă 2 martie, la Şcoala medie nr. 7 „I. L. Caragiale" — şcoala cu cel mai mare efectiv de elevi din întreaga ţară, aproximativ 4200 — a avut loc prima din acest ciclu de conferinţe. Tovarăşul Vasile Brăiloiu, reprezentantul procuraturii raionului, a vorbit elevilor simplu, cu prietenie şi în acelaşi timp părinteşte. După ce a făcut să defileze prin faţa ochilor lor întîmplări ai căror eroi au fost diferiţi tineri lipsiţi de educaţie, el i-a sfătuit să fie atenţi la fiecare gest, la fiecare manifestare a lor. Dintr-o necuviinţă mică, aparent lipsită de importanţă, o „simplă copilărie" se dezvoltă atitudinile urîte, dezgustătoare, care jignesc societatea şi coboară pe făptaş mai prejos de orice fiinţă raţională.

Asemenea conferinţe nu pot avea decît urmări bune, contribuind la împuţinarea scenelor neplăcute de pe bulevarde şi din faţa cinematografelor, scene care tulbură, destul de frecvent în ultima vreme, buna dispoziţie a oamenilor muncii care vor, în ceasurile libere, să vizioneze un spectacol sau să se plimbe.

SPECTACOLE

CINEMATOGRAFE: Patria. Înfrăţirea între popoare, Libertăţii, Elena Pavel: Therese Raquin; **Central:** Mai presus de dragoste; **Doina, Alexandru Popov:** Am fost mai tare; **Bucureşti, V. Alecsandri, Gh. Doja, Vasile Roaită, Al. Sahia:** Cio-Cio-San; **I. C. Frimu, Magheru:** Tu şi camarazii tăi; **23 August, Volga, Victoria:** Moara cu noroc; **Tineretului, Munca:** Omul din umbră; **Maxim Gorki, Coşbuc, Arta Timpuri Noi:** Parada lui Charlot; **Grivţa:** Îndrăgostiţii; **Cultural, Donca Simo:** Podhale în flăcări; **Unirea:** Moartea unui ciclist; **C. David:** Feroviarul; **T. Vladimirescu:** Casa mult visată; **Moşilor, N. Bălcescu:** Sinha Moça,

Viaţa de organizaţie

Răspundere şi iniţiativă

Din experienţa Comitetului U.T.M. din comuna Sănduleni

Ce trebuie să facă un comitet U.T.M. pe comună? Cum trebuie să muncească pentru a reuşi să coordoneze activitatea organizaţiilor de bază din raza comunei respective? Ce metode să folosească pentru îndrumarea şi ajutorarea lor concretă? Iată probleme care au preocupat şi pe membrii comitetului U.T.M. din comuna Sănduleni, raionul Tg. Ocna.

Aceasta este o comună mare. Îndrumarea, coordonarea activităţii organizaţiilor de bază U.T.M. din cele 5 sate ale comunei nu-i de loc o sarcină uşoară, mai ales atunci cînd nu există experienţă. De acest lucru şi-au dat seama şi cei 7 membri aleşi în comitetul U.T.M. pe întreaga comună, în adunarea generală a utemiştilor de anul trecut.

Dar adunarea a trecut, utemiştii le dăduseră votul lor de încredere, şi încrederea trebuia justificată. Munca trebuia deci începută. Ajutaţi îndeaproape de comuniştii din comună, de instructorul comitetului raional U.T.M., membrii comitetului au trecut la organizarea muncii lor.

★

In toamna anului trecut în comună a început reconstrucţia podului de peste apa Taslăului, care desparte satul Sănduleni de Verşeşti. Zilele treceau repede, timpul începuse să se răcorească de-a binelea, ploua tot mai des. Repararea podului însă înainta tare anevoios. Echipa angajată de sfatul popular comunal pentru această lucrare, înclina să creadă că podul nu va mai putea fi dat în folosinţă pînă la sosirea iernii. Pe tineri această problemă nu-i putea lăsa indiferenţi. „Să sprijinim prin muncă voluntară repararea podului". Propunerea a venit din partea utemiştilor din satul Verşeşti. Şi a fost suficient ca tinerii din Verşeşti să-i ceară ajutorul tovarăşului Vasile Munteanu, membru al comitetului, pentru ca în următoarele zile numeroşi tineri din Sănduleni, alături de cei din Verşeşti să participe la repararea podului. Rezultatul? Podul a fost reparat la timp.

Organizarea de către comitetul U.T.M. pe comună a acestei acţiuni de folos obştesc la care a antrenat forţele celor două organizaţii s-a dovedit a fi foarte necesară.

★

In unele organizaţii de bază, şi acestea din păcate nu sînt puţine la număr, se întîmplă ca birourile, comitetele U. T. M., lipsite de iniţiativă, să nu mişte măcar un deget, pînă nu primesc „indicaţii" de la comitetul raional. Acest lucru nu se întîmplă însă în Sănduleni.

In munca comitetului U.T.M. din această comună a devenit de acum un lucru obişnuit prelucrarea hotărîrilor partidului fără a aştepta „instrucţiuni" de „sus". De pildă, în urma prelucrării hotărîrii C.C. al P.M.R. din 27—29 dec. 1956, a înţelegerii ei de către tineri şi în primul rînd de către utemişti, s-a şi trecut la organizarea unor acţiuni. In satul Găidaru, utemiştii se numără printre primii care aplică în practică învăţămintele de la conferinţele cu caracter agrozootehnic pe care le-au ascultat. Pînă acum din sat s-au cărat zeci de căruţe de gunoi pe cîmp, mulţi dintre utemişti au încercat puterea de germinaţie a seminţelor etc. Şi dacă astăzi, la Găidaru, majoritatea ţăranilor şi-au reparat uneltele de primăvară, la lămurirea acestora şi-au adus şi tinerii contribuţia. Agitatorii utemişti şi-au făcut pe deplin datoria

Zăpada s-a topit, timpul s-a încălzit. Un bun prilej pentru o nouă acţiune: curăţirea pomilor de omizi. Şi tinerii din Găidaru, împărţiţi în echipe, au mers din livadă în livadă curăţînd de omizi fiecare pom din sat. E şi aceasta doar o acţiune indicată de partid.

Vasile Popescu, care răspunde în comitetul U.T.M. de munca pionierească, a participat la cîteva adunări pioniereşti de detaşament de la şcolile elementare din Găidaru şi Verşeşti. Lucrurile aflate acolo în legătură cu situaţia proastă la învăţătură a multor elevi l-au pus pe gînduri. S-a sfătuit cu tovarăşul Ion Tocilă, secretarul comitetului U.T.M., în ceea ce priveşte măsurile care trebuie luate. Şi nu peste mult timp, în şedinţa la care au participat şi membrii birourilor organizaţiilor de bază, şi instructorii de pionieri, s-a analizat activitatea organizaţiei în direcţia muncii cu pionierii. Referatul prezentat de tovarăşul Vasile Popescu a fost urmat de discuţii vii. Şedinţa a prilejuit un rodnic schimb de experienţă între instructorii de pionieri.

S-au luat hotărîri menite să ducă la intensificarea muncii de educare a pionierilor şi elevilor, la folosirea în mai mare măsură a metodelor adecvate muncii pioniereşti, pentru a determina îmbunătăţirea situaţiei la învăţătură a elevilor, a disciplinei acestora.

De atunci au trecut cîteva luni. Unele dintre hotărîri au fost îndeplinite, multe dintre metodele bune aflate la şedinţa mai sus menţionată au fost aplicate. Situaţia la învăţătură a elevilor s-a îndreptat mult, viaţa pionierească a devenit şi în aceste detaşamente mai interesantă. Generalizarea experienţei pozitive — preocupare atentă a comitetului U.T.M. din comuna Sănduleni — şi-a spus cuvîntul şi în domeniul activităţii pioniereşti.

★

Pentru a întări răspunderea membrilor birourilor organizaţiilor de bază săteşti faţă de îndeplinirea sarcinilor, comitetul U.T.M. din Sănduleni foloseşte uneori ca metodă şi analiza activităţii acestora. Controlul însă, ajutorul la timp rămîn metode de bază în munca comitetului.

Luni de zile în organizaţia de bază din satul Bîrzuleşti numărul utemiştilor rămăsese acelaşi. Aceasta însemna că la Bîrzuleşti datorită slabei activităţi dusă de organizaţia de bază U.T.M. influenţa asupra tinerilor din sat era scăzută. Problema aceasta a fost temeinic dezbătută într-o şedinţă lărgită de comitet, în care s-a analizat activitatea acestei organizaţii de bază. S-au spus multe lucruri la adresa biroului organizaţiei de bază, a comitetului U.T.M. pe comună. In urma analizei s-au dat indicaţii, mai ales în direcţia desfăşurării unei temeinice munci politice în rîndul tinerilor.

De atunci au trecut cîteva luni. Rîndurile organizaţiei din satul Bîrzuleşti au crescut cu încă 9 tineri — şi toţi tineri de nădejde. Luptînd împotriva formalismului, a lipsei de discernămînt în primirea tinerilor în U.T.M., biroul, în frunte cu secretarul Gheorghe Vrabie, a muncit temeinic cu aceşti tineri. Au fost folosite de fapt metode cunoscute: discuţii individuale, adunări generale deschise, antrenarea lor la diverse acţiuni ale organizaţiei etc. Pentru organizaţia de bază de la Bîrzuleşti însă, adunările generale de înmînare a carnetelor de membru U.T.M. constituie un minunat prilej pentru a face cunoscut tinerilor importanţa organizaţiei noastre, a carnetului roşu de U.T.M. Elisabeta Basarab şi Nicolae Vrabie şi-au manifestat dorinţa să fie primiţi în U.T.M. tocmai într-o asemenea adunare. Şi acest lucru se petrece nu numai la Bîrzuleşti, ci şi în celelalte sate ale comunei.

Deseori comitetul U.T.M. din comuna Sănduleni organizează acţiuni comune la care iau parte toate organizaţiile de bază. Cu cîtva timp în urmă a avut loc la centrul de comună o reuniune tovărăşească precedată de recenzarea unei cărţi.

★

Munca de agitaţie trebuie să ducă la mobilizarea tinerilor la o participare mai intensă la aplicarea în practică a politicii partidului nostru. Acest lucru îl cunosc şi membrii comitetului U.T.M. din comuna Sănduleni. E bine că comitetul U.T.M. mobilizează tinerii la acţiuni de folos patriotic, la folosirea pe scară mai largă a metodelor agrozootehnice pentru obţinerea unei recolte bogate la hectar etc. Dar nu este bine că o problemă atît de importantă ca aceea a transformării socialiste a agriculturii n-a stat în centrul preocupărilor organizaţiilor de bază din comuna Sănduleni, a comitetului U.T.M. comunal.

E drept, în planul comitetului această problemă este amintită. Dar un plan din care lipsesc măsurile concrete prin care vor contribui utemiştii la transformarea socialistă a agriculturii, demonstrează lipsa de preocupare a comitetului U.T.M pentru o asemenea problemă de cea mai mare însemnătate.

LUCREŢIA FICIU

SĂPTĂMÎNA internațională

Centrul de greutate al activității diplomatice în această săptămînă s-a aflat la O.N.U. Cîteva din marile probleme ce se mențin stăruitor pe ordinea vieții internaționale au fost dezbătute în această organizație, ceea ce a permis o reafirmare a punctelor de vedere ale diferitelor state. Desigur, bilanțul acestor discuții nu-l putem considera eficient. Chiar și numai din simplu motiv că O.N.U. nu a depășit în multe probleme stadiul discuțiilor de principiu care durează de cîțiva ani și este împiedicat — prin obstrucția unui mecanism de vot dirijat de S.U.A. — să adopte măsuri concrete, rezonabile menite să limpezească atmosfera internațională. In aceasta, trebuie văzută o serioasă primejdie pentru eficacitatea O.N.U. ca instrument de asigurare a păcii în lume — primejdie oglindită, de altfel, cu multă claritate în discutarea activității subversive desfășurată de S.U.A. împotriva statelor socialiste.

Există o logică a faptelor pe care nici o risipă de verbalistică nu o poate zdruncina. Reprezentantul american în O.N.U., Knowland, nu a reușit să tăgăduiască dovezile aduse de delegația sovietică în sprijinul afirmațiilor ei. Nu numai că a fost incapabil să tăgăduiască aceste dovezi, dar a fost nevoit să le ocolească. E un semn de soliditate a poziției lui? Categoric, nu! De altfel, Knowland a avut o misiune ingrată, deoarece trebuia să apere o poziție incompatibilă cu uzanțele internaționale și demascată ca atare. Knowland nu a reușit să îndeplinească misiunea ce i-a fost încredințată.

Cu toate acestea s-a petrecut un fenomen caracteristic O.N.U.-ului. Partenerii S.U.A. s-au grăbit să împiedice votarea unei rezoluții în Comitetul Politic Special care ar condamna politica americană. Knowland a răsuflat ușurat. Dosarul încă nu s-a închis. Un pumn de miniștri sud-americani pot rămîne orbi în fața adevărului, dar opiniei publice nu-i este specifică indiferența.

Cît de puțin contează pentru unele guverne adevărul și dreptatea au dovedit-o și discuțiile în problema Irianului de vest, teritoriu indonezian acaparat de olandezi. In dezbaterea Adunării Generale a O.N.U. a fost adusă o rezoluție cu privire la crearea unei comisii a „bunelor oficii" pentru a facilita tratativele între guvernele Indoneziei și Olandei. Scopul acestor tratative era precizat ca fiind acela de a obține „o rezolvare echitabilă și pașnică a problemei Irianului de vest în conformitate cu principiile și țelurile Cartei O.N.U.". Rezoluția apare în mod evident ca manifestarea unui spirit rezonabil, dornic să obțină o soluție pașnică. Dar nici acest minimum nu a fost pe placul colonialiștilor și mașina de vot a împiedicat ca ea să întrunească cele două treimi necesare spre a fi adoptată. 40 de delegații au aprobat rezoluția. Numai 25 s-au încumetat să o respingă fățiș. Binînțeles din acest grup de state n-au lipsit Anglia, Franța, Olanda. S.U.A. a continuat tradiționalul joc: s-a abținut. In fond, asemenea vot este echivalent cu un vot contra. Merită să se remarce că zelul colonialiștilor a determinat și pe rasiștii sud-africani să participe la vot. După ce întreaga sesiune au absentat ostentativ, reprezentanții Uniunii Sud Africane, țară a dezmățului rasist, au venit să voteze alături de puterile coloniale. Deci, problema Irianului de vest continuă să rămînă în același stadiu. A mai trecut doar un an...

Desigur, situația din Orientul Apropiat a continuat să preocupe în cel mai înalt grad opinia publică. Este vorba de un primejdios focar de război, consecința unor acțiuni agresive ce aparțin Israelului (și nu numai lui). Cîteva zile, Adunarea Generală a O.N.U. a fost împiedicată să discute această problemă. Cauza: în culise se desfășurau tîrguielile americano-israeliene. Ministrul egiptean Favzi remarca pe bună dreptate că „sub presiunea Israelului și a cîtorva state influente" *examinarea atitudinii provocatoare a Israelului a fost amînată de șapte ori.* „Nouă, tuturor, ar trebui să ne fie rușine pentru că munca noastră a fost de fapt paralizată". *Favzi a declarat că* „cei care duc tratative cu Israelul asupra problemei în discuție ignorează existența Egiptului și a O.N.U.".

Vineri după amiază, Golda Meir, ministrul de externe israelian, a adus la cunoștință tranzacția încheiată în culise. Israelul își va retrage trupele din regiunea Gaza și zona Șarm El Șeik din golful Akaba. Condiții: ocuparea de către trupele O.N.U. a regiunii Gaza și internaționalizarea golfului Akaba. Golda Meir n-a ascuns asentimentul american pentru aceste condiții. Nu-i greu de sesizat că internaționalizarea golfului Akaba corespunde intențiilor americane de a se infiltra în această regiune, iar Israelul a confirmat încă odată docilitatea sa în postura de satelit.

Domnul Dulles încerca în timpul acesta, spre a tempera opinia publică arabă, să răspîndească afirmația că nici un acord secret nu s-ar fi încheiat între S.U.A. și Israel. Un lucru este cert și nimic nu îl poate tăgădui: departe de văzul și auzul omenirii s-au purtat tratative americano-israeliene ce s-au soldat cu tîrgul cunoscut. Că s-ar putea să mai existe și alte aspecte, nu-i exclus...

Ecoul în Israel al tranzacției de la Washington este negativ. Ințelegerea acestui fapt presupune în primul rînd cunoașterea unei particularități a realității israeliene. Este vorba de încercarea burgheziei israeliene de a infiltra în masele populare veninul șovinismului (desigur, încercările nu înseamnă și succes asigurat, dar faptele rămîn fapte!) Această diversiune este necesară păturilor conducătoare din Israel pentru a justifica starea de izolare în care și-au adus țara, pentru a trece pe un plan secundar problema marilor dificultăți ale economiei israeliene. Ambițiile unor politicieni miopi primejduiesc existența acestui stat. Guvernul Ben Gurion există bazîndu-se pe o politică ce cultivă șovinismul. Or, tocmai șovinismul acesta cultivat de guvern pune la grea încercare coaliția guvernamentală, acum după anunțarea conținutului înțelegerii americano-israeliene. Partidele de dreapta organizează demonstrații împotriva retragerii trupelor israeliene din Egipt. Partidele „Ahdut Avoda" și „Mapam" amenință să se retragă din guvern — anunță „France Presse" și „United Press". Aceasta poate avea drept consecință căderea guvernului Ben Gurion și noi alegeri. Cît privește elementele progresiste și mai ales comuniștii, ei au condamnat și condamnă aventurismul lui Ben Gurion în termeni categorici, de pe poziția adevăratelor interese ale poporului.

Lumea arabă oferă imaginea fermității în apărarea unor drepturi unanim recunoscute. Un eveniment remarcabil, asupra căruia s-au emis multe pronosticuri, a fost în săptămîna aceasta conferința celor 4 state arabe — Egipt, Siria, Arabia Saudită și Iordania. Conferința își sporea semnificația mai ales prin aceea că urma vizitei regelui Ibn Saud în S.U.A. Presa occidentală prevedea o sciziune, atribuind regelui Ibn Saud rolul de apărător al politicii americane. Ziarele burgheze ajunseseră în privința aceasta la o unanimitate deobicei greu realizabilă. Socoteala de acasă nu s-a potrivit însă cu cea de la... Cairo. Conferința celor patru conducători arabi a demonstrat o deplină unitate de vederi în aprecierea situației internaționale. „Țările arabe întrunite aci — *se spune în comunicatul comun* — care s-au întărit și mai mult în urma trezirii popoarelor lor și care se conving tot mai mult de justețea idealurilor și scopurilor lor, confirmă prin prezenta tot ceea ce au declarat anterior despre hotărîrea lor de a apăra țările arabe împotriva neajunsurilor pricinuite de „războiul rece" și hotărîrea lor de a se ține la o parte de diferitele conflicte. Ele rămîn credincioase politicii de imparțialitate și neutralitate pozitivă, apărîndu-și în felul acesta adevăratele lor interese".

Ceea ce a produs furia cercurilor oficioase din Washington a fost faptul că comunicatul comun de la Cairo nu a menționat în mod favorabil „doctrina Eisenhower" *(după o relatare „United Press"). Corespondentul din Ankara al agenției „France Presse" considera că* „este semnificativ faptul că nu s-a făcut nici o aluzie la planul Eisenhower care a format obiectul discuțiilor". *Persoane importante din preajma guvernului american și-au exprimat nemulțumirea în legătură cu faptul că cei patru conducători arabi au refuzat să facă jocul propagandei americane și și-au exprimat cu fermitate o poziție de neutralitate. La Damasc a fost publicată o declarație a cercurilor oficiale siriene, care arăta:* „Comunicatul comun al celor patru state constituie fără îndoială o lovitură puternică dată propagandei occidentale care a încercat să provoace dezbinare în relațiile dintre țările arabe care promovează o politică de eliberare". *Iar un ziar libanez „Al-Siasa" — arătă că doctrina Eisenhower „se va destrăma cum se destramă întunericul în fața luminii". E cît se poate de grăitoare precizarea pe care ne-o înfățișează radio Cairo: mii de cetățeni egipteni vin la președinția Consiliului pentru a prezenta felicitări în legătură cu succesul conferinței. Unii — și aceștia sînt enorm de mulți — se bucură...*

* Faptele nu pot fi tăgăduite dar voturile pot fi aranjate * Tranzacția israeliano-americană și efectele ei * Conferința de la Cairo și nemulțumirea de la Washington * Domnul Mollet face apologia singelui...

Premierul francez Guy Mollet a traversat oceanul spre a se întîlni cu conducătorii americani. Călătoria lui Mollet a fost însoțită de scepticismul aproape unanim al presei franceze. Intrebarea era: ce va putea obține Mollet de la S.U.A.? Presupunerea tuturor: nimic. Și într-adevăr comunicatul final publicat după întrevederea Mollet-Eisenhower nu indică nici o schimbare în politica celor două guverne. Singurul lucru vizibil este acela că premierul francez perseverează în abdicarea de la interesele naționale franceze, exprimînd intenția de a se alinia fără șovăieli sub steagul politicii americane. Ziarul „Libération" arată: „Muntele nu a născut decît un șoarece; nu era nevoie să se treacă Atlanticul pentru aceasta". Aparența unitate de vederi franco-americană ascunde însă o mulțime de divergențe ce nu și-au găsit și nici nu și-ar putea găsi soluție. Nu trebuie să uităm că politica colonialismului francez, atît în Africa cît și în Orientul arab, constituie obiectul ofensivei americane. S.U.A. își mențin libertatea de acțiune după cum reiese din comunicatul final — ceea ce înseamnă că guvernul american va căuta să tragă maximum de foloase de pe urma compromiterii colonialismului anglo-francez. Vizita lui Mollet nu a temperat cu nimic aceste pofte vizibile, evident voit vizibile.

In ce măsură întrevederile franco-americane vor avea oare o influență asupra liniei generale a politicii americane? — se întreba „Le Monde". Iată un lucru care de-abia rămîne de stabilit. Poate că este mai mult decît o coincidență faptul că în momentul în care Mollet părăsea capitala, vice-președintele S.U.A., Nixon, își lua zborul spre Maroc, Tunisia, Sudan și diferite țări din Africa „Neagră"... Frazele acestea trădează neliniștea față de penetrațiunea americană în zona ce pînă de curînd aparținea influenței franceze. (Nixon nu este un dezinteresat amator de turism. Turneul lui prin Africa este legat, printre altele, de intențiile americane de a transforma aceste țări în legătură cu crearea unui „pact mediteranean" în care rolul de vedetă să-l joace Spania franchistă. Și s-ar putea găsi punți de legătură între vizita lui Nixon și dorința unor trusturi americane de a exploata materiile prime existente în Sahara).

Dar să revenim la Guy Mollet. La 1 martie, primăria orașului New York a oferit un dejun în cinstea lui. Cu acest prilej premierul francez a luat cuvîntul. El a încercat să justifice politica nerealistă a guvernului său cu ajutorul... sîngelui. Nu vă speriați! Justificarea a fost numai teoretică; pur și simplu Mollet a făcut apologia sîngelui. Ciudat? După noi, nu! Potrivit lui Mollet acum în vinele poporului francez curge „un sînge proaspăt", „un sînge nou". Descoperirea este senzațională. Dar pentru ce a fost necesară? Pentru a demonstra că acest sînge NOU este altul decît sîngele VECHI vărsat la Verdun și la Oradour. Concluzia: acest sînge nou permite Franței să pună capăt „Luptei fratricide cu Germania". *O clipă ești uimit, apoi te dezmeticești. Deci: din punctul de vedere al lui Guy Mollet agresiunea hitleristă nu a fost decît „o luptă fratricidă". Mai e nevoie să subliniem absurditatea și cinismul acestei afirmații? Hitler dacă ar trăi l-ar îmbrățișa frățește pe Mollet. Dar pentru că „führerul" a decedat, Mollet încearcă să obțină îmbrățișarea lui Adenauer.*

După ultimele sale declarații, Herr Mollet poate fi numit fără nici o grijă comandantul noului wehrmacht.

EDGARD OBERST

VĂ INFORMĂM pe scurt DIN:

MOSCOVA. La invitația Ministerului Culturii al R.P. Romîne a plecat din Moscova la București o delegație a lucrătorilor radiodifuziunii sovietice în frunte cu A. A. Puzin, șeful direcției radioinformației de pe lîngă Ministerul Culturii al U.R.S.S. Delegația va duce tratative pentru semnarea unui acord de colaborare în domeniul radioului și televiziunii între Uniunea Sovietică și Romînia.

WASHINGTON. Reprezentantul Indiei la O.N.U., Krișna Menon, a plecat vineri seara cu avionul la Londra unde va avea o întrevedere cu primul ministru britanic Harold Mac Millan.

LONDRA. La Londra s-a anunțat în mod oficial că Guy Mollet, președintele Consiliului de Miniștri al Franței, a invitat pe primul ministru al Angliei, Mac Millan, să viziteze la 9 martie Parisul. La tratative vor participa miniștrii Afacerilor Externe ai celor două țări.

VARȘOVIA. La invitația guvernului Uniunii birmane, primul ministru al R.P. Polone, J. Cyrankiewicz, va face o vizită oficială în Birmania în cursul acestei luni.

BERLIN. La 28 februarie 1957 s-a semnat la Berlin o convenție asupra principiilor colaborării științifice între Academia R.P.R. și Academia Germană de Științe din Berlin, precum și un acord cu privire la realizarea colaborării științifice pe anul 1957. Convenția și acordul au fost semnate de acad. Iorgu Iordan, membru al prezidiului Academiei R.P.R. și de prof. dr. S. S. Frank, membru al Academiei Germane de Științe din Berlin.

BONN. La 2 martie, ministrul Afacerilor Externe al R.F. Germane, von Brentano, a plecat într-o călătorie de patru săptămîni în S.U.A., Australia și India. In timpul acestei călătorii, Brentano se va întîlni cu secretarul de stat al S.U.A., Dulles, cu primul ministru al Australiei, Menzies, și cu primul ministru al Indiei, Nehru. După cum anunță agenția D.P.A., la Washington, Dulles va discuta cu von Brentano o serie de probleme în legătură cu apropiata întîlnire a lui Eisenhower și MacMillan pe insulele Bermude.

COMSOMOLULUI i-a fost înmînat ORDINUL LENIN

PLENARA FESTIVĂ A C.C. A COMSOMOLULUI

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS transmite: La 1 martie a avut loc în Palatul Mare al Kremlinului o plenară festivă a C.C. al Comsomolului consacrată înmînării Ordinului Lenin Uniunii Tineretului Comunist Leninist din Uniunea Sovietică.

In prezidiu se aflau N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, K. E. Voroșilov, G. K. Jukov, L. I. Brejnev, D. T. Șepilov, N. I. Beliaev, P. N. Pospelov.

K. E. Voroșilov, președintele prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a înmînat Ordinul Lenin delegației Comsomolului.

Salutat cu aplauze furtunoase, K. E. Voroșilov a adresat tineretului o cuvîntare.

K. E. Voroșilov a salutat cordial pe tinerii trimiși ai Chinei Populare, Cehoslovaciei, Bulgariei, Romîniei, Poloniei, Ungariei, R.D. Germane și R.P.D. Coreene, care au asistat la plenară.

In numele participanților la plenara festivă, în numele celor 18 milioane de membri ai Comsomolului A. N. Șelepin, secretar al C.C. al Comsomolului a exprimat recunoștința fierbinte față de Partidul Comunist și guvernul sovietic pentru înalta apreciere a meritelor Comsomolului, ale întregului tineret sovietic în construcția socialistă, în valorificarea cu succes a pămînturilor înțelenite.

Participanții la plenara festivă a C.C. al Comsomolului au adoptat un mesaj de salut adresat Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și Comitetului Central al P.C.U.S.

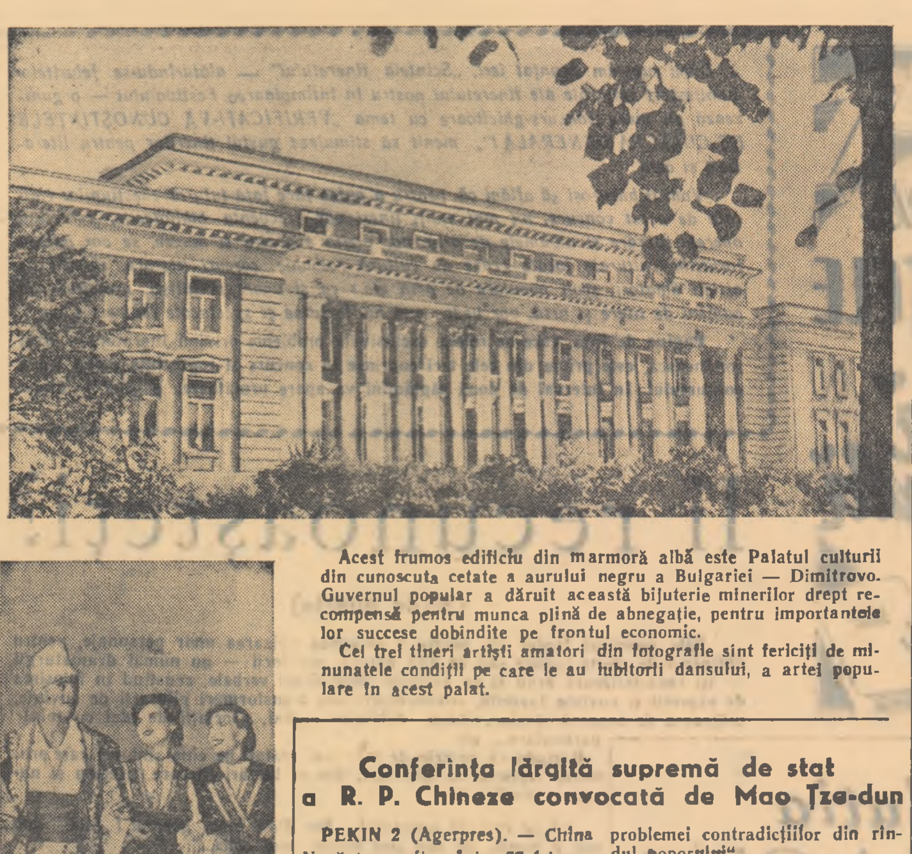

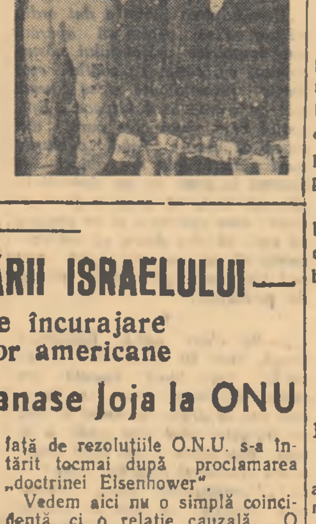

Acest frumos edificiu din marmoră albă este Palatul culturii din cunoscuta cetate a aurului negru a Bulgariei — Dimitrovo. Guvernul popular a dăruit această bijuterie minerilor drept recompensă pentru munca plină de abnegație, pentru importantele lor succese dobîndite pe frontul economic.

Cei trei tineri artiști amatori din fotografie sînt fericiți de minunatele condiții pe care le au iubitorii dansului, a artei populare în acest palat.

CAUZA INCĂPĂȚÎNĂRII ISRAELULUI — atitudinea de încurajare a autorităților americane

Cuvîntarea lui Atanase Joja la ONU

NEW YORK 2 (de la corespondentul special al Agerpres la O.N.U.): Luînd cuvîntul în ședința din 1 Martie a Adunării Generale O.N.U. în legătură cu situația creată în Orientul mijlociu în urma refuzului Israelului de a-și retrage trupele din Egipt și a manevrelor delegației S.U.A. de a obține în favoarea Israelului o serie de condiții preliminare contrare Cartei și suveranității Egiptului, reprezentantul permanent al R.P.R. la O.N.U., Atanase Joja, a trecut în revistă continua încălcare de către Israel a repetatelor hotărîri ale O.N.U. „Tactica guvernului israelian — a spus el — a constat în primul rînd în a cîștiga timp și în al doilea rînd în a îmbina în mod artificial două chestiuni distincte într-una singură — condiționarea retragerii trupelor prin soluționarea prealabilă a problemei privind relațiile arabo-israeliene.

Examinînd în continuare cauzele atitudinii de dispreț a Israelului față de hotărîrile O.N.U., Atanase Joja a spus printre altele: Este just să observăm că Israelul a fost în mod direct și indirect încurajat de anumite delegații de a persevera în refuzul său de a accepta rezoluțiile O.N.U. Noi am arătat deja în intervențiile noastre precedente că modul în care anumite delegații considerau chestiunea care ne preocupă era de natură să facă și mai complicată soluționarea problemei și să permită guvernului Israelului să cîștige timp în scopul de a crea condițiile favorabile cauzei sale.

Pe de altă parte trebuie să subliniem că rezistența Israelului față de rezoluțiile O.N.U. s-a întărit tocmai după proclamarea „doctrinei Eisenhower".

Vedem aici nu o simplă coincidență, ci o relație cauzală. O anumită concepție strategică ofensivă a Pentagonului și anumite interese economice mai ales petrolifere, pe care le rezumă și le definește doctrina Eisenhower, determină o atitudine de solicitudine față de Israel. Israelul ia act de acest lucru și fiind încurajat de aceasta nesocotește O.N.U. Este de neconceput ca un mic stat ca Israelul să poată nesocoti rezoluțiile votate de către 74 de națiuni. Originea rezistenței sale față de voința O.N.U. nu rezidă în propria sa forță politică, militară și economică ci în altă parte. Se poate căuta cauza încăpățînării Israelului în atitudinea de încurajare a autorităților americane, așa cum arată în mod elocvent desfășurarea tratativelor cu Israelul fără știrea Națiunilor Unite și a Egiptului.

Delegația romînă — a spus reprezentantul R. P. Romîne a examinat într-un spirit de imparțialitate și ea a votat în favoarea rezoluțiilor succesive care invită Israelul să pună capăt încălcărilor legii internaționale. In fața refuzului Israelului de a se supune voinței Adunării Generale a O.N.U., delegația romînă consideră de datoria sa de a sprijini toate măsurile tinzînd la respectarea legii internaționale. De aceea ea va vota în favoarea rezoluției prezentată de Afganistan, Indonezia, Irak, Liban, Pakistan și Sudan.

Plenara C. C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia

PRAGA. La 2 martie ziarele cehoslovace au publicat comunicatul asupra plenarei C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia, care a avut loc în zilele de 27 și 28 februarie. Plenara a ascultat și a examinat raportul lui J. Dolanski, secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, cu privire la situația din economia națională și a trasat calea avîntului ei continuu.

Conferința lărgită supremă de stat a R. P. Chineze convocată de Mao Țze-dun

PEKIN 2 (Agerpres). — China Nouă transmite: Intre 27 februarie și 1 martie a avut loc la Pekin o conferință lărgită supremă de stat a R.P. Chineze, convocată de președintele R.P. Chineze Mao Țze-dun, la care au participat peste 1.800 reprezentanți aparținînd tuturor păturilor populației.

In după-amiaza zilei de 27 februarie, a luat cuvîntul președintele Mao Țze-dun, care a vorbit despre „Tratarea corectă a problemei contradicțiilor din rîndul poporului".

La 28 februarie și 1 martie au avut loc ședințe pe grupuri, în cadrul cărora au avut loc discuții pe marginea cuvîntării președintelui Mao Țze-dun. In după-amiaza zilei de 1 martie au început discuțiile în ședință plenară.

Sosirea delegației guvernamentale romîne la Accra

ACCRA. — Joi, 28 februarie a sosit la Accra delegația guvernamentală romînă alcătuită din Al. Lăzăreanu, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al R.P. Romîne și T. Cristureanu, vicepreședinte al Camerei de Comerț, care participă la festivitățile organizate cu ocazia proclamării independenței Coastei de aur (Ghana). Au sosit de asemenea delegațiile U.R.S.S., Italiei, Elveției, Sudanului, Argentinei. Delegațiile au fost salutate la aeroport în numele guvernului statului Ghana, de ministrul Finanțelor, Gbedemah. In după amiaza aceleiași zile, delegația romînă a făcut o vizită secretarului de stat al Afacerilor Externe, Aido.

LA INCHIDEREA EDIȚIEI

LOVITURA DE STAT IN INSULELE CELEBES

DJAKARTA 2 (Agerpres). — Agenția Associated Press relatează că în insulele Celebes a avut loc o lovitură de stat organizată de o clică militară condusă de locotenent colonelul Ventje Samual, fost sergent în armata olandeză. Grupul de militari rebeli cer autonomia insulelor Celebes, Moluce și Sunday. Ei au numit un guvernator militar pentru întreaga Indonezie de est.

Se știe că de cînd și-a dobîndit independența, Indonezia este deseori supusă unor încercări de dezbinare a țării favorabilă unor puteri străine.

Azi încep în U. R. S. S. alegerile pentru sovietele locale

MOSCOVA. Duminică 3 martie în R.S.F.S.R., Ucraina, Bielorusia, Uzbekistan, Lituania, R.S.S. Moldovenească, Tadjikistan și Turkmenia au loc alegeri pentru sovietele locale de deputați ai oamenilor muncii. In Kazahstan, Letonia, Estonia, Azerbaidjean, Armenia și Kirghizia alegerile au loc la 10 martie, iar în Gruzia — la 17 martie.

Conferința națională a U. T. F. F.

PARIS 2 (Agerpres). — TASS transmite: In suburbia Parisului Gennevilliers s-a deschis la 1 martie conferința națională a Uniunii Tinerelor Fete Franceze (U.T.F.F.). La lucrările conferinței participă peste 1.000 de delegate din toate colțurile țării. La prima ședință Mauricette Vanhoutte, secretara generală a Uniunii Tinerelor Fete Franceze, a prezentat un raport. După ce a vorbit despre exploatarea la care sînt supuse tinerele muncitoare în industrie, agricultură, întreprinderi comerciale, ea s-a ocupat de problema algeriană. „Noi, sîntem pentru pace în Algeria, a subliniat ea, pentru dreptul poporului algerian la autodeterminare".

Mauricette Vanhoutte a declarat că Uniunea Tinerelor Fete Franceze este hotărîtă să lupte energic pentru un viitor mai bun al tineretului francez și al întregului popor sub conducerea partidului comunist. Ea a anunțat că Uniunea Tinerelor Fete Franceze a hotărît să se alăture mișcării tineretului comunist, al cărui nucleu este Uniunea Tineretului Comunist din Franța.

Cu privire la încheierea situațiilor școlare

(Urmare din pag. 1-a)

tuie o verificare temeinică a cunoștințelor căpătate într-un trimestru.

Elevii care la examenele de absolvire din sesiunea iunie obțin medie sub „5" la un singur obiect, pot repeta examenul la acel obiect în sesiunea septembrie, cînd pentru a fi declarați absolvenți trebuie să obțină cel puțin media „6" la acest obiect.

Examenul de maturitate are loc în incinta școlii și se dă în fața unei comisii de examinare. Președinții comisiilor sînt numiți de Ministerul Invățămîntului.

Candidații care obțin media cel puțin „5" la fiecare obiect din cadrul examenului de maturitate, sînt declarați reușiți. Ei primesc diplomă de maturitate care le dă dreptul să intre în producție, să ocupe funcții și să urmeze instituțiile de învățămînt superior.

Candidații care nu obțin cel puțin medii „5" la toate obiectele de la examenul de maturitate sînt considerați respinși. Ei au dreptul să repete examenul de maturitate, la toate materiile, în sesiunile următoare în primii doi ani de la data terminării ultimei clase, la aceeași școală. Acei care nu reușesc nici a doua oară la examenul de maturitate, precum și acei care nu au dat acest examen în primii doi ani de la absolvirea ultimei clase, pot repeta acest examen numai după ce vor promova din nou ultima clasă a școlii medii de cultură generală prin învățămîntul seral sau fără frecvență.

● In legătură cu acordarea distincțiilor, instrucțiunile stabilesc că elevii care obțin medii anuale „10" și „9" la toate obiectele clasei, la purtare și la examenele de absolvire, primesc diploma de merit pentru rezultate excepționale obținute în clasa respectivă.

Absolvenții școlilor medii de cultură generală — cursuri de zi și serale — care au obținut diploma de merit în toate clasele cursului mediu, iar la examenul de maturitate nota „10" la toate obiectele primesc diploma de onoare pentru rezultate excepționale în activitatea școlară.

Absolvenții de onoare au dreptul să se înscrie, fără a se prezenta la concursul de admitere, în instituțiile de învățămînt superior, cu respectarea normelor stabilite pentru aceasta.

Numele absolvenților de onoare și anul absolvirii școlii medii de cultură generală se trec pe placa de onoare a școlii.

Serbarea de sfîrșit de an se organizează în fiecare școală, după terminarea cursurilor, între 27—30 iunie și va consta din: Ziua adunării solemne, Ziua manifestărilor sportive și Ziua manifestărilor cultural-sportive.

● In dispozițiile finale ale instrucțiunilor se arată printre altele că elevii clasei a X-a — cursuri de zi — din anul școlar 1956/1957, precum și cei din clasa a XI-a de la școlile serale pentru tineretul muncitoresc din M.F.A., terminînd școala medie de cultură generală dau examen de maturitate la sfîrșitul acestui an școlar. Obiectele de examen sînt cele stabilite pentru secția reală, cu excepția geografiei R.P.R. și a economiei politice.

Elevii clasei a XI-a — cursuri serale — din anii școlari 1957/1958 și 1958/1959 dau examen de maturitate la obiectele stabilite pentru secția reală cu excepția geografiei R.P.R. și economiei politice.

Candidații care au terminat școala medie în anii școlari anteriori și nu au trecut examenul de maturitate dau acest examen după materia stabilită pentru anul școlar cînd se prezintă la examen.

Elevii de la învățămîntul de zi, seral și fără frecvență, corigenți la examenul de maturitate în anul școlar 1955/1956 dau examene de corigență în sesiunea de primăvară a examenului de maturitate din 1956/1957, în condițiile valabile în anul școlar 1955/1956. In caz de promovare acești candidați primesc diplomă de maturitate în condițiile valabile în anul școlar anterior.

Candidații înscriși la învățămîntul fără frecvență dau examene de maturitate după programele și sesiunile stabilite pentru cursurile de zi, cu comisii constituite aparte.

Textul integral al instrucțiunilor Ministerului Invățămîntului este publicat în nr. 412 al Gazetei Invățămîntului.

(Agerpres)

Notații

„Le zafer son le zafer"

— De cîți copii aveți nevoie?

— Deocamdată de unul.

— Perfect. Și cum să fie? Rotofei și optimist, ori cloretic și cu o tentă de melancolie?

— Depinde. Să-l văd.

— La dispoziția dumneavoastră! Insă mai înainte, nu mi-o luați în nume de rău că vă întreb: pînă la ce sumă vă puteți risca? Fiindcă avem copii între 300 și 3.500 de dolari... Și, vă rog să mă-nțelegeți, n-ar avea nici un rost, nici pentru mine nici pentru dumneavoastră, să facem deranj degeaba... Mai ales că la noi e casă de încredere și nu merge pe tocmeală. Vreau adică să vă spun că nu ne stă în obicei să ne țigănim.

— Vai de mine, mister, dar cum îți închipui! Nici nu mă uit la preț. Ah, de cînd îmi doresc un copil! Dar nu nasc. Dacă nu nasc!... De fapt, doctorul nici n-a putut să stabilească cine e de vină în privința asta: eu sau soțul meu. Și la urma urmelor, n-are importanță a cui e vina. Important e că nu nasc. Și vreau, vreau cu ardoare să am un copil. Să-l mîngîi, să-l strîng la piept, să-l cresc. Căci, totuși, sentimentul matern nu-mi lipsește.

— O scumpă mistress, vă înțeleg, vă înțeleg...

Intr-adevăr, negustorul de copii, fie că e din Duluth (Minnesota), fie că e din Miami sau New York sau Oklahoma, e un om foarte înțelegător. El a înțeles perfect și de mult că dacă dumneavoastră sînteți, să zicem, o femeie abandonată, singură, fără copii, dar care creți măcar unul și aveți dolari, atunci trebuie să fie cineva care să vă aline dorul și durerea și să vă ia dolarii. A înțeles, adicătelea, că e rost de, cum s-ar zice, „biusnes", care în limba romantică a lui Byron înseamnă „afacere". Atunci ce și-a zis acest suflet înțelegător, această fire sensibilă, această inimă gingașă? Și-a zis:

— Olrait! (adică: „E-n regulă!") alinătorul voi fi chiar eu!

Și uite așa, dacă tînjiți după un copil, n-aveți decît să vă adresați negustorului de copii și să-i numărați dolarii, — „arjan-contan" — și veți fi serviți cît ai zice pește, prompt și conștiincios. Mai mult: căpătați marfa mult dorită, vorba olteanului cu pepenii, pe tăiete și gustete, adică pe alese.

— Miss Evelyn — se adresează negustorul către funcționara sa — prezintă, te rog, doamnei pe copilașul nr. 14 bis, acela îmbujorat și bucălat care s-a născut alaltăieri.

Și miss Evelyn aduce numărul 14 bis și-l pune cu mare gingășie pe tejghea. Țîncul place viitoarei sale mame adoptive. Și „biusnes-ul" s-a făcut. Clienta e fericită că a devenit deja mamă, inimosul alinător e bucuros de aliș-veriș (adică n-o fi chiar saftea); bucălatul trebuie și el să fie în culmea fericirii că nu mai e un copil orfan. Cu alte cuvinte, este o „satisfeicșn" generală.

Insă — presimt că o să mă întrebați — de unde își procură marfă negustorul de copii? Ah, cîtă naivitate în această întrebare! E de la sine înțeles că într-un stat, care va să zică, unde comerțul, mă rog, e liber și particular, comersantul, așadar, își poate face rost de orice soi de marfă. Chestie de abilitate comercială. Și, firește, de investiție de capital.

Ia amenajează matale o casă discretă unde să vină să nască acele fete sărace care, nouă luni înainte, s-au lăsat amăgite de bogăția năvalnică a unui sentiment dulce și care, știind că n-au cu ce se hrăni ele însele, se văd silite să lepede fructul iubirii lor nefericite! Da, amenajează asemenea casă și să vedem dacă te mai plîngi că n-ai marfă! Slavă domnului, în marile orașe americane cu neon și macadam, sînt destule fete sărace în situația pomenită.

Iat-o, să zicem, pe miss Clarissa că se apropie sfioasă de ușa casei matale discrete, avînd în mînă o mică valiză ferpelită și, sub pieptul ei plăpînd, o sferă mult prea vizibilă pentru tot restul delicat al trupului ei. Domnișoara bate ușor în ușă. Ușa se întredeschide. O babornița holbează ochii în deschizătură, zărește sfera și rînjește a zîmbet:

— A! veniți pentru copil. Intrați...

Fata intră și nu iese decît după vreo cincisprezece zile, cu aceeași valiză ferpelită în mînă, dar fără sferă. In plus, are în poșetă vreo sută-două de dolari. Ea a născut un copil în casa dumitale discretă, sub îngrijirea moașei matale și l-a lăsat în paza unei dădace angajate de dumneata. Care va să zică, marfa a fost procurată.

Insă — iar presimt c-o să mă întrebați — de unde le știu eu toate așa de neted, de parcă aș fi fost acolo? Răspunsul e simplu: fiindcă am citit zilele trecute „Journal de Genève". Această gazetă elvețiană are un corespondent special în Statele Unite ale Americii. Ei bine, nu știu ce-i veni acestui corespondent să publice în ziarul său un amplu și minunat reportaj, cu amănuntele care m-au inspirat, despre înflorirea la care a ajuns comerțul particular cu copiii în „lumea nouă".

„Principalele centre pentru acest comerț — *precizează corespondentul cu pricina* — sînt Chicago, Miami, New York, Los Angeles, Oklahoma, nordul Texasului și Tucson din Arizona".

Și mai zice:

...„Se citează și cazul unui copil care a fost vîndut cu 10.000 de dolari".

Și, zău, nu știu ce-mi vine să fac cînd mă gîndesc că n-ai să găsești asemenea mărfuri de preț în nici un magazin de-al nostru, unde se practică comerțul socialist, de stat. Lipsă de civilizație atomică, domnule! Statul nostru — auzi dumneata — n-are altă grijă decît să facă tot felul de creșe pentru copii, și grădinițe pentru copii, și școli și dispensare și spitale, ba chiar și „orașul copiilor"!...

Totuși, simt că sînteți neîncrezători: „Nu se poate, domnule — parcă vă aud spunînd — ca asemenea comerț să fie înfloritor, să constituie o afacere serioasă. Nu se poate să ai marfă în permanență. Trebuie să fie mari crize de marfă".

Nu fiți copii! Negustorul de copii e în stare să smulgă copilul de la sînul soru-sei și să-l vîndă, numai să nu fie în criză de marfă. Ce vreți? „Le zafer son le zafer!".

LASCĂR SEBASTIAN

După cum am anunțat ieri, „Scînteia tineretului" — alăturîndu-se feluritelor manifestări culturale ale tineretului nostru în întîmpinarea Festivalului — organizează un mare concurs-ghicitoare cu tema „VERIFICAȚI-VĂ CUNOȘTINȚELE DE CULTURĂ GENERALĂ!", menit să stimuleze gustul tinerilor pentru literatură și artă.

Vom fi bucuroși să aflăm că, pentru a putea face față tuturor chestiunilor ridicate de acest concurs, tot mai mulți tineri vor frecventa bibliotecile, cercetînd operele literare și albumele de artă, vor vizita expoziții și muzee, se vor adresa forurilor culturale locale (case de cultură raionale, cercuri literare, cercuri de artiști amatori, școli populare de artă etc.) ca și unor specialiști, profesori sau oameni de litere și artă, vor vedea mai multe filme și spectacole teatrale ș.a.m.d.

Pagina de față, care se referă exclusiv la probleme privind literatura și arta romînească, este prima din cele trei cuprinse în concurs și reprezintă etapa I-a a concursului. În interval de două săptămîni va apare următoarea pagină — etapa a II-a — închinată literaturii și artei ruse și sovietice, urmînd ca peste alte două săptămîni — etapa a III-a și ultima — să fie reprezentată de o pagină cuprinzînd chestiuni din literatura și arta universală.

La concursul nostru pot lua parte toți tinerii între 14 și 28 de ani. Fiecare participant trebuie să trimită succesiv, etapă cu etapă, numai cîte o singură serie de răspunsuri, însoțită de cuponul de participare cu numărul respectiv și indicînd totodată numele, profesia, locul de muncă, vîrsta și adresa.

CONCURSUL ESTE DOTAT CU NUMEROASE PREMII ȘI MENȚIUNI.

Vor fi premiați participanții care au totalizat punctajul maxim, rezultat din adunarea punctelor obținute la fiecare din chestiunile puse în toate cele trei etape. Neparticiparea la toate etapele concursului (trimiterea răspunsurilor trebuie făcută la fiecare etapă în termen de două săptămîni de la apariția în ziar) atrage după sine descalificarea.

Și acum, porniți la lucru! Vă urăm deplin succes!

Îi recunoașteți?

(30 de puncte)

Este cunoscut faptul că, pentru a accentua tipizarea unor personaje, pentru obținerea de efecte comice sau de altă natură, scriitorii — nu numai dramaturgii — își caracterizează eroii și cu ajutorul unor ticuri verbale, constînd în folosirea de expresii și cuvinte favorite, schimonosiri sau transformări pitorești de cuvinte, utilizarea de expresii străine, ritmul debitului verbal, asociații de idei cu totul particulare... etc.

Bazîndu-vă pe cele de mai sus, arătați-ne cine sînt cei care pronunță replicile ce urmează, din ce lucrări literare, precum și numele autorilor lor.

„A! ce coruptă sofietate!... Nu mai e moral, nu mai sînt prinfipuri, nu mai e nimic: enteresul și iar enteresul... Bine zice fiu-meu de la facultate alaltăieri în scrisoare: vezi, tînăr, tînăr, dar copt, serios băiat! zice: „Tatițo, unde nu e moral, acolo e corupție, și o sofietate fără prinfipuri, va să zică că nu le are!...

★

„Înalți nivelul familiei, că m-am plictisit tot de moșieri și de directori de fabrici. Să dăm, ceara mă-sii, un Eminescu".

★

„Turpitudini, incertitudini: în viața politică ai căuta zadarnic rectitudini, corectitudini, fiind plină de ingratitudini. În continuă acțiune, pentru națiune, capeți o bizară noțiune și convingțiunea că viața politică este o abiecțiune. Să nu crezi că am ajuns la superstițiune. Apelez la spiritul d-tale de justiție și cu intuiția Constituției te întreb: ce este această inechitate și dacă va dura o eternitate?"

★

„...te rog... menajează-mă... Nu face abuz de slăbiciunea unei gingașe ființi; dacă mă iubești... dacă-ți sînt scumpă... fii delicat... nu mă opri mai mult... lasă-mă să fug... că mă muncește cugetul..."

★

„—Fă puică, tătarule!... Iată cum mă [illegible] tătarul... parcă-l omori. Dă-i bine, general! Mai una... mai cinci..."

★

„Conducerea pieței a dat ordin păcum ca să venim să apărăm [illegible] împotriva vrăjmașului nostru comun, epizootia. Epizootia este foarte primejdioasă și să arată mai cu seamă la dobitoace... Epizootia vine mai des vara, din cauză că atunci fiind căldurile mari [illegible] are obicei să doarmă la post. Să nu dormiți în gheretă, iacă, că aveți a face cu mine: cine epizootia și ne omoară pă toți. Să dea dracu să vie epizootia să ne omoare, că că [illegible] eu! Vă gonesc și morți la pluton de pedeapsă!"

★

„—Ba chiar aşa-i, jupîneasă dragă, cum îți spun eu. Piru! cîți!... De bună bucată am mers. Doamne, cum se te omul iute la drum cu vorba și cînd se trezește, cine știe unde a ajuns: bun lucru a mai lăsat Dumnezeu sfîntul și vorbăria asta! — Hi!!! smârocicele tatei, îndemnați înainte! — Iaca și codrul Grumăzeștilor, groaza neguțătorilor și spaima ciocoilor. Hei, jupîneasă, de-ar avea codrul ista gură să spuie cîte a văzut, cumplită pătărănie ne-ar mai suci urechile; știu că am avea ce asculta!"

★

„Dați-mi voie, tinerilor ingineri. O dată lăsați-mă să lucrez cu oamenii mele. Și dacă n-o împotrivesc cu îndrăzneală, să nu-mi spuneți mie..."

Cîntece iubite

(25 de puncte)

Publicăm mai jos cîteva strofe din niște iubite cîntece revoluționare. Indicați titlul fiecărui cîntec, restul strofelor lui și relatați-ne ceea ce știți despre aceste cîntece și tradiția care le-a dat naștere (cînd și unde au fost create, de către cine, pe ce melodii se cîntă etc.).

Prin văi unde păcura curge
în valuri
Și zbor uriași de oțel,
Ascuns de urechi și de ochi,
după dealuri,
Se-nalță un sumbru castel.
L-ai crede pustiu, fără nici o
ființă,
De n-ar răsuna ne-ncetat
Un strigăt de chinuri și de
suferință:
„Nu bate!"

★

El trece, trece, trece,
Doftana azi petrece,
Doftana azi petrece,
Iar noi ne-nveselim.

★

Am stat în celule, în fiare,
Cu trupul din greu chinuit.
Noaptea cea neagră dispare,
Ziua cea mare-a venit.

Decupați acest cupon din ziar și trimiteți-l împreună cu rezolvările pe adresa: „Scînteia tineretului"-București, Piața Scînteii Nr. 1, Raionul „Stalin" — în termen de maximum două săptămîni, cu mențiunea: Pentru concursul „Verificați-vă cunoștințele de cultură generală". Indicați de asemenea citeț: numele și pronumele, profesia, locul de muncă, vîrsta și adresa.

Scînteia tineretului — CUPON de PARTICIPARE nr. 1

Găsiți soluția EXACTĂ

(30 de puncte)

Pentru a răspunde corect la întrebările de mai jos, este necesar să indicați singura soluție exactă din cele trei care vă sînt oferite la fiecare punct.

1) În ce localitate a fost găsit tezaurul istoric „Cloșca cu puii de aur?"
— TISMANA.
— CUCUTENI.
— PIETROASA.

2) Ce reprezintă în istoria culturii romînești Societatea Filarmonică?
— PRIMA ORCHESTRĂ SIMFONICĂ DIN ROMÎNIA.
— ÎNTÎIA ȘCOALĂ ROMÎNEASCĂ DE LITERATURĂ, DECLAMAȚIE ȘI MUZICĂ VOCALĂ.
— CEL MAI VECHI ANSAMBLU DE TEATRU CU REPERTORIU NAȚIONAL.

3) Primul roman istoric al lui Mihail Sadoveanu este...
— „NEAMUL ȘOIMĂREȘTILOR".
— „ȘOIMII".
— „ZODIA CANCERULUI".

4) Care este prima lucrare în care George Enescu a citat melodii populare?
— POEMA ROMÎNĂ.
— RAPSODIA I-a.
— SUITA SĂTEASCĂ.

5) Interpretul Cetățeanului turmentat preferat de Caragiale era...
— PETRE LICIU.
— IANCU BREZEANU.
— ARISTIDE DEMETRIAD.

6) Care din aceste piese de teatru a fost scrisă de Mircea Ștefănescu?
— „OAMENII PORUNCESC PĂMÎNTULUI".
— „O NOAPTE GREA".
— „ZESTREA ILENUȚEI".

7) Care pictor este autorul celebrului portret „Zugravul"?
— LUCHIAN.
— AMAN.
— TONITZA.

8) Sub ce nume a fost nevoit Mihail Sebastian să-și reprezinte prima dată, în timpul dictaturii fasciste, piesa „Steaua fără nume"?
— VICTOR MINCU.
— MIRCEA STAVRU.
— MIHAI STRĂINU.

9) Figura lui Mitrea Cocor a fost întruchipată pe ecran de actorul...
— BENEDICT DABIJA.
— EMANOIL PETRUȚ.
— SEPTIMIU SEVER.

10) Cărui dramaturg îi aparține piesa într-un act „De trei ori ca la brigadă"?
— MIHAIL LEONARD.
— MIHAIL DAVIDOGLU.
— ȘTEFAN HORIA.

11) Titlul revistei literare ce se tipărește acum, lunar, la Iași este...
— IAȘUL NOU.
— IAȘUL LITERAR.
— ÎNSEMNĂRI IEȘENE.

12) Cunoașteți pe autorul poeziei „Cor de robi"?
— D. TH. NECULUȚĂ.
— ION PĂUN PINCIO.
— TRAIAN DEMETRESCU.

13) Cine este autorul unei operete romînești la baza căreia se află un episod din viața lui Ciprian Porumbescu?
— FILARET BARBU.
— I. HARTULARY DARCLÉE.
— GHERASE DENDRINO.

14) Care din aceste piese ale lui Camil Petrescu nu s-a jucat încă niciodată?
— „MITICĂ POPESCU".
— „MIOARA".
— „DANTON".

15) Cine este autorul volumului „Craii de Curtea-Veche".
— ION LUCA CARAGIALE.
— MATEI I. CARAGIALE.
— COSTACHE CARAGIALE.

16) La care mînăstire se găsesc picturi murale ale lui Nicolae Grigorescu?
— PUTNA.
— SUCEVIȚA.
— AGAPIA.

17) Cunoscutul „Cîntec al prieteniei" a fost compus de...
— ANATOL VIERU.
— RADU PALADI.
— GEORGE KLEIN.

18) Cui îi aparțin ilustrațiile la recenta ediție în volum special a poeziei lui Eminescu „Somnoroase păsărele"?
— COCA CREȚOIU.
— MARIA CONSTANTIN.
— LIGIA MACOVEI.

19) În ce roman apare ca erou principal Toma Găvrilaș?
— „TEMELIA".
— „PÎINE ALBĂ".
— „BĂRĂGAN".

Cine-i autorul?

(15 puncte)

Puteți spune cine-i autorul acestei amabile epigrame adresate cunoscutului umorist Cincinat Pavelescu?

Cînd îl privești, așa de chel
Nu-i Cincinat, e Cincinel!
L-asculți, și zici atunci mirat:
Nu-i Cincinel, e Cincinat!

Din filmele romînești

(20 puncte)

Fotografiile alăturate sînt alese din 4 filme artistice romînești create în ultimii ani de studioul „București". Vi se cere să precizați — ghidîndu-vă după scenele surprinse în aceste fotografii — despre care anume filme este vorba și, totodată, să răspundeți ce amănunte știți despre aceste filme.

O evocare a răscoalei de la 1907

(15 puncte)

Aceste fragmente, descriind întîmplări din cumplitul an 1907, sînt alese dintr-o cunoscută operă în proză. Indicați autorul și titlul lucrării sale.

— Măi, deschideți poarta să intrăm la boier!
— Nu e acasă boierul.
— Deschideți porțile.
— Nu deschidem.
— O să le spargem cu bulumacul.
— Dacă vă apropiați de poartă, se aude glas buhăit dinăuntru, tragem cu puștile...
— Dacă trageți cu arma, urlă oamenii, și atingeți pe vreunul dintre noi, vă măcelărim...

Au adus din curtea primăriei un stîlp lung. S-au așezat în fața porții. Zece oameni țin stîlpul. Se dau cîțiva pași îndărăt și repede sfîșie cu toată puterea în porți. Bubuie din țîțîni porțile, nu se deschid.

— Înc-o dată! Înc-o dată! Înc-o dată!

Porțile se clatină. Mai trec cîțiva oameni să ajute. Ajută și muierile. Cît e de mică, data Zvica nu lipsește.

Nu lipsește nici țața Marița, nevasta văraului Dumitru Pălică.

— Haide, măi!...

Cu toată puterea reped bulumacul. Porțile trosnesc. Ivărele sar. Porțile se deschid. Fug trei-patru slugoi. Unul poartă pe umăr o pușcă de vînătoare. L-au ajuns oamenii. L-au atins, l-au doborît. Cu ciomegele l-au doborît. Au trecut peste trupul lui, au mers mai departe."

. . . .

„Cîțiva s-au îndreptat spre grajduri. Grajdurile sînt pline de vaci, de cai. Lungi și largi sînt grajdurile...

Aprind oamenii șomoioage de paie, le vîră sub acoperișuri. Podurile grajdurilor îndesate cu fîn. Dau foc fînului. Arde fînul, ard acoperișurile. Cît sînt de mari grajdurile, dintr-o dată le învăluie flăcările. Bate vîntul. Dinspre răsărit bate vîntul. Scînteile, flăcările, fumul urcă spre slăvi. Suflă vîntul mai tare. Flăcările se îndoaie. Ling pămîntul. Dinlăuntrul grajdurilor răzbesc răgete de cornute, nechezături de cai înspăimîntați.

Se descurcesc din fierbințeală unii, se reped spre ușile grajdurilor. Le deschid. Grajdurile sînt o mare de flăcări. Din cînd în cînd, din grajduri iese cîte un cal aprins. Se învîrtește de cîteva ori năuc prin curte. Trece nălucă printre oameni. Se împiedică. Se prăvale. Arde carnea. Sfîrîie pielea. Calul zvîcnește o dată din copite, îi tremură botul atîrn, se liniștește."

. . . .

— „Vedeți, slugă unul din Carcaleni, care s-a băgat și el în curte, [illegible], nu cumva să fie oameni înăuntru să piară.

— Nu-i oameni înăuntru. Cînd au simțit fumul, rîmînii s-au năpustit afară pe scări.

Un băiat și-a pus pe umeri o haină cenușie care îi vine pînă la genunchi. Se uită la picioarele lui descuițe, la genunchii jupuiți și, mai sus, la haina cu nasturi lucioși, pe care a îmbrăcat-o. Mîngîie într-una haina, spune ca prostul:

— Astăzi sînt și eu boier. Am luat jantilica boierului... jantilica boierului...

— Bagă de seamă să nu-i fi luat și năravurile...

Bălălău se apropie de casa boierului, pe care o mistuie focul. Desbracă jantilica. O aruncă în flăcări.

— Ce faci, măi, de ce arunci haina în flăcări?

— Decît să iau odată cu jantilica boierului și năravurile lui, mai bine rămîn tot gol.

A rămas într-adevăr gol. Cămașa lui, numai petice. Peste cămașă poartă o flanelă spălăcită, se [illegible], cu găuri mari, rotunde, pe spinare, în coate...

Ard grajdurile. Ard vitele. Arde casa boierului, casa lui State Pantazi.

Slugile, nevărute. Boierul a plecat la oraș înainte de a se fi mișcat satele. Iarna boierii stau mai mult pe la oraș decît la moșii.

Au pierit logofeții. Au pierit pîndarii. De cucoana boierului, nici urmă. Au dat cu toții bir cu fugiții. Parc-au intrat în pămînt. Ei, n-ar fi fost rău să intre...

Aritmogrif poetic

(30 de puncte)

Aritmogriful de față e alcătuit din titlurile unor poezii și poeme scrise de poeți romîni clasici și contemporani. Orientîndu-vă după versuri, trebuie să indicați titlul fiecărei poezii și, separat, numele autorului.

1

Șterge-ți ochii, nu mai plînge!... A fost crudă-nvinuirea
A [illegible] crudă și nedreaptă, fără [illegible]
[illegible]
Și [illegible] cu părul blond.

2

[illegible] cele mai bune
Le-am scris negru, cu cărbune,
[illegible]
[illegible]
Mi-a-nsuflat și cîte-o floare.

3

Nu-i om cel care vrea să scoată
Din om, cărbune doar, [illegible]!

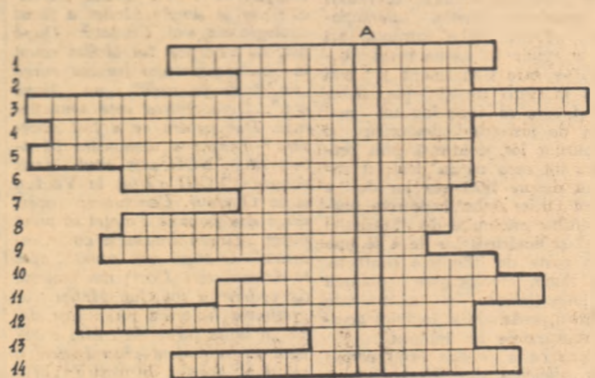

4

Eh! viață, viață, tînără și nouă,
Cu oameni, flori și steaguri în alai,
Cum s-ar putea să nu ne placi tu nouă,
Să nu ne placă mîndrul nostru mai?

5

Popoarele-asuprite din lumea toată
ne iubesc și asemenea nouă se vor;
doar chipul nostru de azi le arată
chipul de mîine al lor.

6

Pe drumuri, prin orașe, prin sate,
prin zăpadă
Se văd sau singuratici trecînd, sau
în grămadă,
Sărmani în haine sparte, prin care
intră gerul
Și-n măduvă pătrunde mai crîncen
decît fierul.

7

Oh, vai de cei ce noaptea stau
străji, lăsînd să cearnă
Pe ei văzduhul negru un larg troian
de iarnă
Cu ger, pînă ce semne de viață nu
mai dau!

8

Atomul va-ncălzi la polii vestezi,
va trece pîn pe cîmpuri încolțite,
mișca-va trenuri și vapoare repezi,
va năvăli prin țevile-nroșite.

9

Purta un nimb? Da, pentru noi purta.
Rostea puține vorbe, măsurate,
Dar inima-i de foc simțeam cum bate
Sub cenușa, vechea lui mantă.

10

Nu-n pietre funerare-i scriem noi
cu dalta nemuririi pe eroi. —
Ci ca într-o vioară purpurie
în inimi îi purtăm pentru vecie!

11

Țara-ntreagă, țara toată
freamătă înverșunată.
Țara cere plată dreaptă
după lege, după faptă:

12

Tineret al omenirii,
cînd pășești pe-acest meleag,
după datina străbună
țara-gazdă se adună
să vă-mbie vorba bună
dintr-al sărbătorii prag!

13

O, creșteți deci voi, avăpăiați și
zglobii,
Pentru anii frumoși ce-au să vie,
Voi sînteți pe-aicea întîii copii
Care știu ce e copilărie.

14

Poate-au crescut din trupul tău
mesteceni,
ca azi să-mi cînte patria și steagul,
să-mi înflorească iezi și prunci meleagul
să-mi vină bucuriile la cină,
bărdaca poeziei s-o beau plină,
și soarele-n suflet să-mi ajungă.

De la A la B — în cazul că ați dezlegat corect aritmogriful — veți găsi numele unui renumit poet, autor al uneia din poeziile care au servit la alcătuirea acestui joc.

Dintre sute de catarge...

(10 puncte)

În strofele de mai jos s-a strecurat o greșeală. Găsiți-o!

Dintre sute de catarge
Care lasă malurile,
Cîte oare le vor sparge
Vînturile, valurile?

Duc belșug, solii de viață
Și străbat pămînturile,
Ști-vor înfrunta prin ceață
Valurile, vînturile?

De-i goni fie norocul
Fie idealurile,
Te urmează în tot locul
Vînturile, valurile.

Ne-nțeles rămîne gîndul
Ce-ți străbate cînturile,
Zboară vecinic, îngînîndu-l
Valurile, vînturile.

Premiile concursului nostru

— o bicicletă
— un aparat de radio
— truse de stilou și creioane mecanice
— echipament sportiv
— albume de artă și cărți literare
— abonamente la publicațiile pentru tineret

DOUĂ PICTURI ASEMĂNĂTOARE

(25 de puncte)

Identificați picturile reproduse mai sus și cine le-a creat.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.68.01. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52